



ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคและความพร้อมทางการเงิน
ของธนาคารพาณิชย์ในภูมิภาคอาเซียน

โดย

นางสาวกมลพร ตั้งศักดิ์สถิตย์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการเงิน
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคและความพร้อมทางการเงิน
ของธนาคารพาณิชย์ในภูมิภาคอาเซียน

โดย

นางสาวกมลพร ตั้งศักดิ์สถิตย์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการเงิน
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์



THE EFFECT OF MACROECONOMIC FACTORS ON
COMMERCIAL BANKS' PERFORMANCE IN ASEAN

BY

MISS KAMONPHON TANGSAKSATHIT



AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE

FINANCIAL MANAGEMENT
FACULTY OF COMMERCE AND ACCOUNTANCY
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2015

COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

การค้นคว้าอิสระ

ของ

นางสาวกมลพร ตั้งศักดิ์สถิตย์

เรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคและความพร้อมทางการเงิน
ของธนาคารพาณิชย์ในภูมิภาคอาเซียน

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการเงิน

เมื่อ วันที่ 13 พ.ค. 2559

ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ



(รองศาสตราจารย์ ดร.มนวิกา ผดุงสิทธิ์)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ



(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สุภัทรกุล)

คณบดี



(ศาสตราจารย์ ดร.ศิริลักษณ์ โรจนกิจอำนวย)

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคและ ความพร้อมทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ในภูมิภาค อาเซียน
ชื่อผู้เขียน	นางสาวกมลพร ตั้งศักดิ์สถิตย์
ชื่อปริญญา	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	การบริหารการเงิน พาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สุภัทรกุล
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การมาถึงของการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน ถือเป็นแรงผลักดันขนาดใหญ่ในการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดของภูมิภาค โดยเฉพาะการเปิดเสรีทางการเงินอย่างเต็มรูปแบบในปี พ.ศ. 2563 ที่จะเป็นตัวส่งเสริมการค้าการลงทุนภายในภูมิภาคให้เป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ “ธนาคารพาณิชย์” เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่จะต้องเผชิญกับการเปลี่ยนครั้งสำคัญของภาคเงินภายในภูมิภาคอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเปิดเสรีทางการเงินจึงถือเป็นโอกาสอันดี ที่ธนาคารต่างๆจะเตรียมความพร้อม พัฒนาตนเอง เพื่อตักตวงโอกาสจากการเชื่อมโยงทางการเงินในครั้งนี้

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ในภูมิภาคอาเซียน และปัจจัยมหภาคของแต่ละประเทศที่ธนาคารดำเนินงานอยู่ โดยทำการทดสอบประมาณค่า Correlation Coefficient ด้วย Panel Regression Analysis เพื่อนำมาสรุปถึงผลกระทบของปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค ที่มีส่วนช่วยส่งเสริมความแข็งแกร่งทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ โดยผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลเพื่อแนะแนวทางการวางแผนกลยุทธ์ และการทำงาน

ผลจากการทำวิจัยพบว่า อัตราดอกเบี้ย อัตราเงินเฟ้อและการพัฒนาของเทคโนโลยี มีส่วนช่วยส่งเสริมความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ ในขณะที่ธนาคารมีแนวโน้มในการดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงสูงขึ้น เมื่ออัตราดอกเบี้ยและอัตราเงินเฟ้อในประเทศที่ดำเนินงานอยู่สูงขึ้น สุดท้ายอัตราการว่างงานของประเทศมีผลกระทบต่อสัดส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของ

(2)

ธนาคาร กล่าวคือหากอัตราการใช้งานเพิ่มสูงขึ้น ธนาคารจะประสบปัญหาเกี่ยวกับการติดตามหนี้ของลูกหนี้และมีปริมาณหนี้สูญเพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ: ปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค, ความพร้อมทางการเงิน, ธนาคารพาณิชย์, อาเซียน



Independent Study Title	THE EFFECT OF MACROECONOMIC FACTORS ON COMMERCIAL BANKS' PERFORMANCE IN ASEAN
Author	Miss Kamonphon Tangsaksathit
Degree	Master of Science
Department/Faculty/University	Financial Management Faculty of Commerce and Accountancy Thammasat University
Independent Study Advisor	Associate Professor Somchai Supattarakul, Ph.D.
Academic Years	2015

ABSTRACT

The arrival of ASEAN Economic Community (AEC) is considered to be a massive thrust for the rapid development towards the region. The fully financial liberalization in the year of 2020, in particular, will help enhance regional trade and investment in terms of convenience and efficiency. As a consequence, commercial banks will have to inevitably evolve to handle crucial transformation of ASEAN's financial sector. Thus, this financial liberalization is a great opportunity for commercial banks to ripen themselves in order to take advantages provided by this financial integration.

The purpose of this research is to uncover the relation between the macroeconomic determinants and commercial banks' financial performance in ASEAN countries. The relationship was determined by an estimation of Correlation Coefficient between bank's performance and macroeconomic factors of country, via Panel Regression Analysis. The result was then analyzed further to conclude the impacts of macroeconomic factors on commercial banks' performance. This conclusion together with each country statistics summary will be used as a bank broadening guideline for strategic and operation planning.

The empirical analysis suggests that country's interest rate, inflation rate and technology development have positive relationship with commercial bank's

profitability. Furthermore, the result shows that banks tend to reserve more capital when interest rate and inflation rate rise. Lastly, unemployment rate has a significant effect on bank's non-performing loans. Since unemployment wrecks an ability to pay an installment, bank's non-performing loans would expand.

Keywords: Macroeconomic, Financial Performance, Commercial Bank, ASEAN



กิตติกรรมประกาศ

งานค้นคว้าอิสระนี้จัดทำขึ้น สำเร็จสมบูรณ์ และบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สุภัทรกุล อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะต่างๆ ตลอดจนคอยเสนอแนะวิธีการปรับปรุงแก้ไข และคอยตรวจทานข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่ในทุกขั้นตอนของการทำงาน เพื่อให้งานศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีความสมบูรณ์ที่สุด

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.มนวิภา ผดุงสิทธิ์ ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ ที่คอยซักถาม ชี้ข้อบกพร่อง พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงงานค้นคว้าฉบับนี้ให้ถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณครอบครัว ผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ คอยเป็นกำลังใจ ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน จนเกิดเป็นแรงผลักดันให้งานค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณหลักสูตรควตรี-โท ทางการบัญชีและบริหารธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสพาทริชา และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดี รวมถึงเปิดโอกาสให้เลือกทำการค้นคว้าอิสระ จนเกิดเป็นงานศึกษาฉบับนี้

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้เขียนขอมอบให้แก่ทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการศึกษาครั้งนี้

นางสาวกมลพร ตั้งศักดิ์สถิตย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพ	(11)
รายการสัญลักษณ์และคำย่อ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.1.1 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	1
1.1.1.1 บทบาทและความสำคัญต่อการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	1
1.1.1.2 การเปิดเสรีทางการเงินภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	2
1.1.2 บทบาทและความสำคัญของธนาคารพาณิชย์	3
1.1.3 การปรับตัวของธนาคารพาณิชย์ต่อความร่วมมือทางการเงินของอาเซียน	3
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.4 ขอบเขตของการศึกษา	5

บทที่ 2	วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1	การเปิดเสรีทางการเงินภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	6
2.2	การเปิดเสรีแบบ ASEAN-X และมาตรฐานธนาคารอาเซียน	7
2.3	ระบบการเงินใน ASEAN	8
2.3.1	ระบบการเงินในประเทศมาเลเซีย	8
2.3.2	ระบบการเงินในประเทศฟิลิปปินส์	8
2.3.3	ระบบการเงินในประเทศไทย	9
2.3.4	ระบบการเงินในประเทศอินโดนีเซีย	9
2.3.5	ระบบการเงินในประเทศสิงคโปร์	10
2.3.6	ระบบการเงินในประเทศเวียดนาม	10
2.4	อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพทางการเงิน	11
2.4.1	อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA)	11
2.4.1.1	การคำนวณ Return on Asset	11
2.4.1.2	งานศึกษาที่เกี่ยวข้อง	11
2.4.2	อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (CAR)	14
2.4.2.1	การคำนวณ Capital Adequacy Ratio	14
2.4.2.2	งานศึกษาที่เกี่ยวข้อง	14
2.4.3	อัตราส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL)	15
2.4.3.1	การคำนวณ Non-Performing Loan Ratio	15
2.4.3.2	งานศึกษาที่เกี่ยวข้อง	15

บทที่ 3 วิธีการวิจัย	17
3.1 บทนำ	17
3.2 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	17
3.3 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	18
3.3.1 ขั้นตอนที่ 1 การประเมินความพร้อมทางการเงินของธนาคารพาณิชย์	18
3.3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	18
3.3.1.2 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการประเมินความพร้อมทางการเงิน	20
3.3.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล	20
3.3.1.4 การนำเสนอข้อมูล	20
3.3.2 ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินของ ธนาคารและปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค	21
3.3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	21
3.3.2.2 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาหาความสัมพันธ์	21
3.3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล	21
3.3.2.4 การนำเสนอข้อมูล	25
บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายผล	26
4.1 อัตราส่วนแสดงความพร้อมทางการเงิน	26
4.2 ปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค	28
4.2.1 ค่าเฉลี่ยตัวแปรปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค	28
4.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค	30
4.2.3 การทดสอบคุณสมบัติตัวแปร (Unitroot Test)	31
4.2.4 การตรวจสอบปัญหา Multicollinearity	33
4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินและปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค	35
4.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง ROA และปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค	37
4.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง CAR และปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค	37
4.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่าง NPL และปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค	38

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	39
5.1 สรุปผลการวิจัย	39
5.1.1 ความพร้อมทางด้านการเงินของธนาคาร	39
5.1.2 ปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค	39
5.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินของธนาคารและ ปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค	40
5.2 การนำผลการวิจัยไปใช้	41
5.2.1 รัฐบาล และหน่วยงานรัฐ	41
5.2.2 ธนาคารพาณิชย์	41
5.3 ข้อจำกัดของงานวิจัย	42
5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อเนื่อง	42
รายการอ้างอิง	44
ประวัติผู้เขียน	47

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 รายชื่อธนาคารพาณิชย์ในกลุ่มตัวอย่างการศึกษาวិจัย	18
3.2 การประเมินความพร้อมทางการเงิน	20
3.3 ตัวแปรอิสระสมการถดถอย ROA	22
3.4 ตัวแปรอิสระสมการถดถอย CAR	23
3.5 ตัวแปรอิสระสมการถดถอย NPL	24
4.1 อัตราส่วนแสดงความพร้อมทางการเงินรายธนาคาร	26
4.2 อัตราส่วนแสดงความพร้อมทางการเงินรายประเทศ	28
4.3 ค่าเฉลี่ยตัวแปรปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค	29
4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคในสมการ ROA	30
4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคในสมการ CAR	31
4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคในสมการ NPL	31
4.7 First Difference Replacement จาก Unitroot Test สมการ ROA	32
4.8 First Difference Replacement จาก Unitroot Test สมการ NPL	32
4.9 การพิจารณา Pairwise Correlation ในสมการ ROA	33
4.10 การพิจารณา Pairwise Correlation ในสมการ CAR	34
4.11 การพิจารณา Pairwise Correlation ในสมการ NPL	34
4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคและความพร้อมทางการเงิน	36

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

3.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

18



รายการสัญลักษณ์และคำย่อ

สัญลักษณ์/คำย่อ

คำเต็ม/คำจำกัดความ

ROA

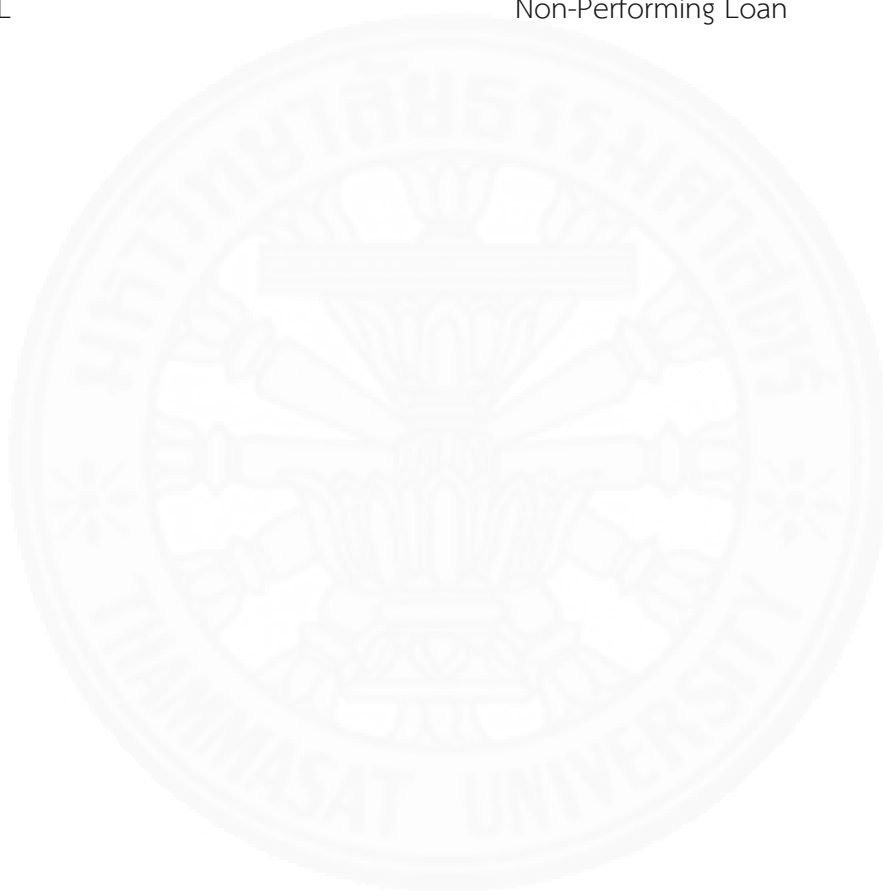
Return on Asset

CAR

Capital Adequacy Ratio

NPL

Non-Performing Loan



บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

1.1.1 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็น 1 ใน 3 เสาหลักของการรวมตัวกันของสมาชิกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภายใต้ชื่อองค์กร สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations: ASEAN) มีเป้าหมายในการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี โดยการรวมตัวกันของสมาชิกภายใต้เสาหลักประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยผลักดันขีดความสามารถก่อนผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิก และเพิ่มอำนาจในการเจรจาธุรกิจกับเวทีโลกได้อย่างเสรี

1.1.1.1 บทบาทและความสำคัญต่อการเปิดประชาคมเศรษฐกิจ

อาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) ซึ่งเป็นแผนงานบูรณาการดำเนินงานให้ด้านเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ 4 ด้านคือ

(1) Single Market and Production Base การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว ประเทศที่เป็นสมาชิก มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี รวมถึงมีการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียนให้เป็นรูปธรรม โดยได้กำหนดเป้าหมายเวลาที่จะค่อยๆ ลดหรือยกเลิกอุปสรรคระหว่างกันเป็นระยะ ทั้งนี้ กำหนดเป้าหมายให้ลดภาษีสินค้าเป็น 0% และลดหรือเลิกมาตรการที่มีใช่อื่นๆ

(2) Competitive Economic Region วัตถุประสงค์ในการผลักดันขีดความสามารถของสมาชิกในกลุ่ม เพื่อความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจระดับโลก อาเซียนได้ให้ความสำคัญกับประเด็นด้านนโยบายที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น นโยบายการแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

(3) Equitable Economic Development การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ให้มีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และการเสริมสร้างขีดความสามารถ ผ่านโครงการต่างๆเช่น ซอร์ริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน เพื่อลดช่องว่างการพัฒนา

ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิก เป็นต้น

(4) Integration into the Global Economy การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เพื่อให้อาเซียนมีท่าทีร่วมกันอย่างชัดเจน เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรีของอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาต่างๆ เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิตและจำหน่ายภายในภูมิภาคให้เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก

1.1.1.2 การเปิดเสรีทางการเงินภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การเปิดเสรีภาคการเงินนับเป็นสาระสำคัญภายใต้การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งนักลงทุนทั่วโลกต่างจับตามองในฐานะโอกาสสำคัญในการสร้างผลตอบแทนจากตลาดเงินและตลาดทุนของภูมิภาคที่เปิดกว้างและเชื่อมโยงกันมากขึ้น การเชื่อมโยงระบบการเงินระหว่างประเทศสมาชิกด้วยการเปิดเสรีทางการเงิน จะช่วยอำนวยความสะดวกในการทำธุรกรรม เช่น การชำระค่าสินค้าและบริการ การโอนเงิน เพื่อให้รองรับกับการรวมตัวกันของตลาดของแต่ละประเทศ การเปิดเสรีเงินทุนเคลื่อนย้าย โดยมีความพยายามในการลดข้อจำกัด และอุปสรรคระหว่างประเทศสมาชิก เพื่อให้เอื้อต่อการลงทุนทำธุรกิจ การเปิดเสรีภาคธนาคาร โดยการจัดทำมาตรฐาน QAB หรือ Qualified ASEAN Bank โดยใช้เป็นใบอนุญาตในการดำเนินธุรกิจธนาคารภายในกลุ่มประเทศอาเซียน และการพัฒนาตลาดทุนผ่านการจัดตั้ง ASEAN Exchanges จากความร่วมมือของตลาดหลักทรัพย์ของแต่ละประเทศสมาชิก ทั้งนี้ในช่วงการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 13 ที่ประเทศสิงคโปร์ในปี 2007 ทางที่ประชุมได้มีมติให้เลื่อนการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้เร็วขึ้นจากปี 2020 มาเป็นปี 2015 โดยในส่วนของ การเปิดเสรีภาคการเงินนั้นให้คงไว้ในปี 2020 เหมือนเดิม เนื่องจากภาคการเงิน ยังคงมีความอ่อนไหวค่อนข้างมาก ประกอบกับพื้นฐานทางการเงินของแต่ละประเทศในกลุ่มสมาชิกยังคงมีความแตกต่างกันมาก จึงให้เวลาสำหรับแต่ละประเทศในการเตรียมความพร้อม เร่งเสริมสร้างความแข็งแกร่ง และเสถียรภาพให้พร้อมกับการรวมกันเป็นหนึ่งเดียว

การเปิดเสรีภายในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้นเป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยจากรายงานของ World Economic Forum กลุ่มประเทศ ASEAN มีค่าเฉลี่ยของการลดอุปสรรคทางการเงินระหว่างประเทศโดยเฉลี่ยที่ 0.7 ระหว่างในปี 2004-2008 โดยในปี 2009-2011 ค่าเฉลี่ยนั้นลดต่ำลงเล็กน้อยอยู่ที่ 0.6 เมื่อพิจารณาถึงการเปิดเสรีทางการค้าโดยใช้ค่าสถิติปริมาณการค้าระหว่างประเทศเป็นตัวชี้วัด พบว่า ประเทศบรูไน กัมพูชา ลาว และประเทศไทย มีการเปิดรับการค้าอย่างเสรีมากที่สุดในกลุ่มอาเซียน ในทางตรงกันข้าม การค้าระหว่างของประเทศสิงคโปร์กลับมีปริมาณลดลงอย่างมาก จากค่าเฉลี่ยร้อยละ 42 ของ GDP ในปี 2004 นั้นได้ลดลงมาเหลือเพียงร้อยละ 31 ในปี 2011

1.1.2 บทบาทและความสำคัญของธนาคารพาณิชย์

สถาบันการเงินที่สำคัญที่สุดในอาเซียนคือ “ธนาคารพาณิชย์” โดยเมื่อพิจารณาถึงสัดส่วนของสินทรัพย์ทางการเงินในภูมิภาคแล้ว พบว่า ธนาคารพาณิชย์มีส่วนแบ่งของสินทรัพย์ทางการเงินเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 82 ของสินทรัพย์ในภาคการเงินทั้งหมดของอาเซียน โดยยิ่งไปกว่านั้นสำหรับประเทศสมาชิกที่มีรายได้น้อย จะพบว่าสัดส่วนของสินทรัพย์จะสูงถึงร้อยละ 98

1.1.3 การปรับตัวของธนาคารพาณิชย์ต่อความร่วมมือทางการเงินของอาเซียน

การเปิดเสรีภาคการเงินภายในกลุ่มสมาชิกอาเซียน จะเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการทำธุรกิจในประชาคมอาเซียน การเปิดเสรีจะช่วยอำนวยความสะดวกโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการรองรับการทำธุรกรรม ทำให้การค้า การลงทุน และการย้ายฐานการผลิตเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับการได้รับผลประโยชน์จากการเปิดเสรีทางการเงินของธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่ง ความสามารถในการดักตวงผลประโยชน์จะขึ้นอยู่กับความพร้อมของตัวธนาคารเอง ประโยชน์ที่ธนาคารจะได้รับย่อมแปรผันไปตามความสามารถในการสร้างศักยภาพและปรับเปลี่ยนโครงสร้างกลยุทธ์ วิธีการดำเนินงาน รูปแบบบริการและผลิตภัณฑ์ให้เอื้อต่อการเปิดเสรี ธนาคารใดที่มีความพร้อมสูงกว่า ทั้งในด้านสภาพแวดล้อมทางการเงิน และการให้บริการแก่ทางธุรกิจ ย่อมมีต้นทุนการให้บริการทางการเงินที่ต่ำกว่าและสามารถดึงดูดเงินจากธนาคารอื่น หรือจากประเทศสมาชิกอื่นได้มากกว่าธนาคารที่มีความไม่พร้อมหรืออ่อนแอ ซึ่งจะส่งผลให้เสถียรภาพทางการเงินและทางเศรษฐกิจของตัวธนาคารเองและของประเทศดีขึ้น

การเปิดเสรีการค้าภายในภูมิภาคอาเซียน จะทำให้เกิด Demand ด้านการบริการทางการเงินสูงขึ้นอย่างมหาศาล จึงเป็นโอกาสของธนาคารพาณิชย์ที่จะต้องเร่งสร้างอุปทาน เพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านั้น การแข่งขันเพื่อแย่งชิงลูกค้านี้จะเป็นแรงผลักดันให้ธนาคารพาณิชย์ต้องเริ่มปรับโครงสร้าง วางกลยุทธ์ให้พร้อมกับการแข่งขัน และเพื่อความอยู่รอดขององค์กรเอง แต่ละธนาคารจะมีการปรับตัวที่แตกต่างกับไปตามกลยุทธ์ หรือเป้าหมายตามที่องค์กรเห็นสมควร

ธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB: Asian Development Bank) ได้กล่าวถึงความจำเป็นถึงการร่วมมือทางด้านการเงินการธนาคารของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ให้เป็นการดำเนินการอย่างบูรณาการและเชื่อมต่อกันทั้งภูมิภาค เพื่อพัฒนาศักยภาพสู่การแข่งขันในระดับสากล เนื่องจากธนาคารพาณิชย์ต่างๆในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ถือเป็นสถาบันการเงินที่มีความสำคัญที่สุด เป็นตัวขับเคลื่อนทั้งทางด้านตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจของประเทศในแถบอาเซียน อย่างไรก็ตามสถานะธนาคารพาณิชย์ในอาเซียนปัจจุบันนี้เมื่อเทียบกับในระดับสากลแล้ว

ยังคงเป็นรองทั้งในด้านขนาด มาตรฐานและประสิทธิภาพในการดำเนินงาน แนวทางการร่วมมือกันของธนาคารพาณิชย์ในภูมิภาคอาเซียนจะเป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้ ธนาคารพาณิชย์ โดยเฉพาะธนาคารขนาดเล็ก มีโอกาสเติบโตพัฒนาตนเอง และมีที่ยืนในระดับสากล เป็นตัวเปิดโอกาสของการเข้าถึงตลาดลูกค้าในภูมิภาคอื่นๆ ซึ่งจะเป็นโยบายต่อการระดมเงินทุนหมุนเวียน และเงินลงทุนเพื่อการพัฒนาาระบบของตัวธนาคารเอง

เมื่อการแข่งขันระดับประเทศ ขยับขยายกลายเป็นการแข่งขันระดับภูมิภาค การประเมินตนเองจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้ ธนาคารที่เข้าสู่การแข่งขันควรมีการประเมินตนเอง เพื่อให้รู้ถึงขีดความสามารถ และ “ความแข็งแกร่งทางการเงิน” ที่จะรุกเข้าสู่ตลาดนอกประเทศของตน หรือรับมือกับคู่แข่งจากต่างประเทศที่เข้ามาทำตลาดในประเทศของตน

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- (1) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคของแต่ละประเทศที่ธนาคารพาณิชย์ดำเนินงานอยู่ ว่ามีผลต่อความพร้อมทางการเงิน และความแข็งแกร่งของธนาคารพาณิชย์อย่างไร
- (2) เพื่อศึกษาความพร้อมและจุดเด่นของปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคของแต่ละประเทศ ที่เอื้อต่อการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- (1) ทราบถึงสถานะความพร้อมทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ละปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคของแต่ละประเทศ
- (2) ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคและความพร้อมทางการเงินของธนาคารพาณิชย์
- (3) ธนาคารต่างๆสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนเพื่อพัฒนากลยุทธ์ ที่ใช้ในการเตรียมตัวสำหรับการเปิดเสรีการเงินอย่างเต็มรูปแบบ

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาความพร้อมทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ โดยศึกษาเฉพาะธนาคารพาณิชย์ ที่ติดอันดับ Banking 500 ในปี 2015 ตามการจัดอันดับของ Brand Finance โดยการวิจัยจะเริ่มจากการนำข้อมูลทางการเงินของธนาคารกลุ่มตัวอย่างมาทำการประเมินความพร้อมทางการเงิน ทั้งหมด 3 ด้านได้แก่

(1) ด้านความสามารถในการทำกำไร (Profitability) ประเมินด้วยอัตราส่วน Return on Asset (ROA)

(2) ด้านความเสี่ยง (Risk Profile) ประเมินด้วย Capital Adequacy Ratio (CAR)

(3) ด้านคุณภาพสินทรัพย์ (Asset Quality) ประเมินด้วย Non-Performing Loan Ratio (NPL)

หลังจากนั้นจะนำผลลัพธ์ความพร้อมทางการเงินดังกล่าว มาหาความสัมพันธ์กับปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคของแต่ละประเทศที่ธนาคารดำเนินงานอยู่ เพื่อหาข้อสรุปเสนอเกี่ยวกับการวางกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจธนาคารพาณิชย์ในภูมิภาคอาเซียนต่อไป

บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การเปิดเสรีการเงินภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ในการประชุม ASEAN ครั้งที่ 13 ในปี 2007 ณ ประเทศสิงคโปร์ ที่ประชุมได้มีมติให้เร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC จากกำหนดเดิมในปี 2020 มาเป็นปี 2015 ซึ่งส่งผลให้มี AEC อย่างเป็นทางการในวันที่ 31 ธันวาคม 2015 แต่เนื่องด้วยภาคการเงินนั้นมีความอ่อนไหวสูง ประกอบกับ พื้นฐานและโครงสร้างทางการเงินของแต่ละประเทศยังคงมีความแตกต่างกันอยู่มาก การประชุมในระยะต่อมาก็จึงชะลอการเปิดเสรีทางการเงินออกไปในปี 2020 เช่นเดิม เพื่อให้สถาบันการเงินของประเทศต่างๆ ได้มีเวลาในการปรับตัว เร่งเสริมสถานะทางการเงิน และศักยภาพของประเทศตนเองให้พร้อมกับการรวมเป็นหนึ่งเดียวของภาคการเงินในประชาคมอาเซียน โดยความร่วมมือด้านการเงินของอาเซียนมีสาระสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่

(1) การเชื่อมโยงระบบการชำระเงินระหว่างประเทศสมาชิก ธนาคารแห่งประเทศไทยเตรียมพัฒนาระบบการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ และระบบ ATM Pool ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงระบบเครือข่ายเครื่อง ATM ของธนาคารพาณิชย์ในแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียนเข้าด้วยกัน ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการแข่งขันของธนาคารพาณิชย์ที่จะแย่งฐานลูกค้าบัตร ATM ขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มความปลอดภัยในการทำธุรกรรมด้านต่างๆ อาทิ การค้า การลงทุน การโอนเงินระหว่างประเทศ การชำระค่าบริการรายย่อย รวมถึงการชำระและส่งมอบหลักทรัพย์ทางการเงิน การเปิดเสรีเงินทุนเคลื่อนย้าย ธนาคารแห่งประเทศไทยเตรียมเพิ่มเครื่องมือบริหารความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน เพื่อให้นักลงทุนป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนได้ตามต้องการ นอกจากนี้ปัจจุบันธนาคารแห่งประเทศไทย กำลังอยู่ระหว่างการจัดทำแผนแม่บทเงินทุนเคลื่อนย้าย โดนเตรียมเพิ่มวงเงินสำหรับการลงทุนในต่างประเทศ เพื่อเอื้อต่อการลงทุนในธุรกิจและการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศของธุรกิจนั้นๆ

(2) การพัฒนาตลาดทุนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Stock Exchange Of Thailand : SET) จะเริ่มดำเนินการซื้อขายหลักทรัพย์ระหว่างประเทศ ตามที่ระบุไว้ในความร่วมมือด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านตลาดหลักทรัพย์อาเซียน ซึ่งมีมูลค่าตลาดรวมกันกว่า 2 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ และบริษัทจดทะเบียนกว่า 3,500 บริษัท อันจะเพิ่มช่องทางการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์อาเซียน และเอื้อต่อการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศให้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยอาศัยการเชื่อมโยงตลาดทุนของแต่ละประเทศในอาเซียนเข้าด้วยกัน ผ่านการจัดตั้งตลาด

หลักทรัพย์อาเซียน (ASEAN Exchanges) ซึ่งเกิดจากความร่วมมือของตลาดหลักทรัพย์ 7 แห่งใน 6 ประเทศสมาชิกอาเซียน ได้แก่ สิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และเวียดนาม ตลอดจนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินให้มีความหลากหลายมากขึ้น

(3) การเปิดเสรีภาคธนาคาร ส่วนนี้จะเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด การให้บริการทางการเงิน ซึ่งธนาคารพาณิชย์เป็นเหมือนฝ่ายสนับสนุนด้านการเงินให้กับนักลงทุนที่มีความต้องการในการขยายธุรกิจของตนไปยังต่างประเทศ ขณะเดียวกันต้องรับมือกับการเข้ามาเปิดสำนักงาน หรือธนาคารพาณิชย์ในภูมิภาค ที่จะเข้ามาทำธุรกิจในประเทศของตนด้วย ทั้งนี้เป้าหมายการเปิดเสรีการเงินนั้น เพื่อให้ตลาดการให้บริการทางการเงินมีมากขึ้น และการเปิดเสรีจะช่วยให้ประชาชนได้รับผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ที่ตอบโจทย์การให้บริการทางการเงินข้ามพรมแดนมากขึ้น

(4) การเปิดเสรีเงินทุนเคลื่อนย้าย โดยเป็นความพยายามในการลดอุปสรรค และขั้นตอนการเคลื่อนย้ายเงินทุนเข้าและออกประเทศ เพื่อให้เอื้อต่อการลงทุนอย่างเสรีภายในกลุ่มประเทศสมาชิก อีกทั้งยังเป็นการอำนวยความสะดวกในด้านของการทำธุรกรรมของธุรกิจที่มีการลงทุนในหลายประเทศ หรือมีการลงทุนข้ามประเทศ เช่นการเปิดฐานการผลิตนอกอาณาเขต เป็นต้น

2.2 การเปิดเสรีแบบ ASEAN-X และ มาตรฐานธนาคารอาเซียน (Qualified ASEAN Bank: QAB)

จากการเปิดเสรีทางการเงินที่จะเปิดโอกาสให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศ จะส่งผลถึงภาคธุรกิจเอกชนในด้านลบได้ หากประเทศขาดศักยภาพและความพร้อม การเปิดเสรีแบบ ASEAN-X จึงเป็นการเปิดเสรีทางการเงินที่เอื้อประโยชน์ให้กับภาคธนาคารที่เป็นภาคที่มีความอ่อนไหว โดยยึดแนวทางให้ประเทศต่างๆ สามารถเปิดเสรีได้ตามความพร้อม และตามความสอดคล้องของแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินของแต่ละประเทศ ซึ่งประเทศไทยมีแผนที่จะเปิดใบอนุญาตธนาคารพาณิชย์ใหม่เต็มรูปแบบได้ในปี 2014

โดยในขณะนี้ธนาคารกลางอาเซียน กำลังทำกรอบการเปิดเสรีภาคธนาคารภายในอาเซียน โดยมีเป้าหมายที่จะสร้างมาตรฐานกลางของธนาคาร ที่เป็นธนาคารระดับอาเซียน ที่สามารถทำธุรกรรมการเงินได้ในทุกประเทศอาเซียน โดยมีจะการทำกรอบ “มาตรฐานธนาคารอาเซียน” หรือ Qualified ASEAN Bank : QAB ที่หากธนาคารใดได้มาตรฐานนี้ จะสามารถทำธุรกิจธนาคารในอาเซียนได้ทุกประเทศ โดยสิ้นปี 2012 นี้จะสรุปคุณสมบัติของ QAB และเริ่มมีการพิจารณาอนุญาต QAB ในปี 2014 และเริ่มการตั้งธนาคารพาณิชย์จริงในปี 2020 ซึ่งก็คือในปีที่การเปิดเสรีทางการเงินจะเป็นไปอย่างสมบูรณ์

2.3 ระบบการเงินใน ASEAN

2.3.1 ระบบการเงินในประเทศมาเลเซีย

มาเลเซียเป็นหนึ่งในประเทศที่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจในปี 1997 มาได้ดี โดยระหว่าง การฟื้นตัว สถาบันการเงินบางแห่งได้มีการรวมตัวกันเป็นสถาบันการเงินที่แข็งแกร่ง และสามารถ ขยาย กิจการออกไปในประเทศอื่นๆในเอเชียได้ ทำให้สถาบันการเงินเหล่านี้มีกองทุนที่แข็งแกร่ง ส่งผล ให้ ภาคธนาคารของมาเลเซียมีความสามารถรับมือกับวิกฤติทางเศรษฐกิจ และการตลาดได้ดี ถึงแม้ สภาพคล่องส่วนใหญ่จะได้มาจากเงินฝากก็ตาม ระบบการเงินของมาเลเซียแบ่งออกได้เป็น ระบบแบบ ตะวันตก โดยการดำเนินงานของระบบธนาคารแบบตะวันตกจะถูกควบคุมโดยธนาคาร แห่งชาติ Bank Negara Malaysia และระบบการเงินแบบอิสลามซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก ภาครัฐอย่างชัดเจน โดยมี เป้าหมายในการก้าวขึ้นเป็นศูนย์กลางของการเงินแบบอิสลาม นอกจากนี้ ประเทศมาเลเซียมีการลด ข้อจำกัดเพื่อเพิ่มเสรีภาพทางการเงินในปี ค.ศ. 2001 ส่งผลให้การ ดำเนินงานมีประสิทธิภาพ และ ความคล่องตัวดีขึ้น อีกทั้งช่วยกระตุ้นการแข่งขันในระบบการเงิน อีกด้วย สถาบันการเงินหลัก 3 สถาบันของมาเลเซียที่ระดมเงินฝากไปยังผู้กู้ยืมคือ ธนาคาร พาณิชย 25 ธนาคาร ธนาคารอิสลาม 16 ธนาคารซึ่งแบ่งออกมาจากธนาคารพาณิชยข้างต้น และธนาคาร เพื่อการลงทุน 30 ธนาคาร ในส่วน ของธนาคารพาณิชยนั้นมีเพียง 8 ธนาคาร ที่มีเจ้าของเป็นชาว มาเลเซีย นอกจากนั้นมีเจ้าของเป็น ชาวต่างชาติถึง 17 ธนาคาร โดยมีธนาคาร พาณิชยทั้งหมด 6 ธนาคารที่มีการเปิดให้บริการใน ต่างประเทศถึง 19 ประเทศ ทั้งนี้ทรัพย์สิน ของสถาบันการเงินทั้งหมดถึงร้อยละ 69.60 เป็นของ ธนาคารพาณิชย และหากแบ่งสัดส่วนตาม ธนาคารพาณิชย ธนาคารอิสลาม และ ธนาคารเพื่อการ ลงทุน จะพบว่าทรัพย์สินถึงร้อยละ 78.01 เป็นของธนาคารพาณิชย ในขณะที่ธนาคารอิสลามมีส่วน แบ่งไม่ถึงร้อยละ 20

2.3.2 ระบบการเงินในประเทศฟิลิปปินส์

ฟิลิปปินส์มีสถาบันการเงินหลัก 3 รูปแบบด้วยกัน คือ ธนาคาร สถาบันการเงินที่ ให้บริการ คล้ายธนาคาร และสถาบันการเงินอื่นๆ สถาบันการเงินสองชนิดแรกจะอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ของธนาคารชาติฟิลิปปินส์ Bangko Sentralng Philipinas โดยจากข้อมูลในปี ค.ศ. 2013 จำนวน ธนาคารตามประเภทต่างๆมีดังนี้คือ ธนาคารครบวงจร ซึ่งสามารถประกอบกิจกรรมเพื่อการ ลงทุน ได้ด้วยจำนวน 20 แห่ง ในจำนวนนี้เป็นของรัฐ 3 แห่ง ของเอกชนของชาวฟิลิปปินส์ 11 แห่ง และของเอกชนจากต่างชาติ 6 แห่ง ธนาคารพาณิชยมีทั้งหมด 16 ธนาคาร โดยเป็นธนาคารเอกชน ของชาวฟิลิปปินส์ 6 ธนาคาร เป็นธนาคารในเครือจากต่างประเทศ 2 ธนาคาร และเป็นสาขาจาก ธนาคารต่างชาติ 6 สาขา นอกจากนี้ยังมีสถาบันรับฝากเงิน 70 ธนาคาร ธนาคารชนบท และ

สหกรณ์ 581 ธนาคาร และสถาบันการเงินอื่นๆอีกถึง 6,408 แห่ง ระบบการเงินของฟิลิปปินส์ มีภาคธนาคารเป็นธุรกิจหลัก มีส่วนแบ่งสูงถึง 2 ใน 3 ของทรัพย์สินในระบบ อีกทั้งธนาคาร พาณิชยเป็นผู้มีทรัพย์สินสูงที่สุดในสถาบันการเงินทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 91.50 ในภาพรวม สถาบันการเงินของฟิลิปปินส์มีการเติบโตเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 7.1 ต่อปีในระหว่างปี พ.ศ. 2550-2554 ในปัจจุบันหลังจากผ่านการปรับตัวจากวิกฤติเศรษฐกิจในปี ค.ศ. 1977 ภาคธนาคารของ ฟิลิปปินส์มีการปรับโครงสร้างเพื่อเพิ่มความแข็งแกร่ง ทำให้ฟิลิปปินส์ไม่ได้รับผลกระทบจาก วิกฤติเศรษฐกิจในปี ค.ศ. 2008 และ 2012 มากนัก ถึงแม้ภาคเศรษฐกิจจะได้รับผลกระทบจาก ภัยพิบัติร้ายแรงแต่ ภาคธนาคารยังมีระดับกองทุนเพียงพอ และมีสภาพคล่องที่ดี อีกทั้งธนาคาร ชั้นนำ 10 ธนาคารยังสามารถรับมือภาวะกดดันทางเครดิตได้ดีอีกด้วย

2.3.3 ระบบการเงินในประเทศไทย

ระบบการเงินของไทยมีธนาคารกลางคือ ธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแล ของกระทรวงการคลัง โดยมีจุดประสงค์ของการกำกับดูแลสถาบันการเงินเพื่อรักษาเสถียรภาพ ของสถาบันการเงิน และกำกับการตรวจสอบให้โปร่งใสสอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยสถาบัน การเงินที่อยู่ภายใต้การดูแลของ ธปท. คือ ธนาคารพาณิชย์ สาขานานาชาติต่างประเทศ สำนักงาน วิเทศธนกิจ สำนักงานวิเทศธนกิจต่างจังหวัด และบริษัทเงินทุนบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ใน ประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์เป็นสถาบันการเงินที่มีทรัพย์สินสูงที่สุดในสถาบันการเงินทั้งหมด คิด เป็น ร้อยละ 70.70 โดยมีจำนวนธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด 19 ธนาคาร แบ่งเป็นธนาคารพาณิชย์ทั่วไป 15 ธนาคาร และธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย 4 ธนาคาร อีกทั้งยังมีธนาคารพาณิชย์ที่เป็นสาขา ของธนาคารต่างชาติอีก 19 สาขา อย่างไรก็ตามธนาคารพาณิชย์ไทยยังมีการเปิดสาขาในต่าง ประเทศ โดยเฉพาะในอาเซียนน้อยกว่าธนาคารจากชาติอื่นๆในอาเซียนอยู่มาก ดังนั้นจึงต้องมี การวางกลยุทธ์ที่ดีเพื่อขยายการให้บริการออกไปในแถบอาเซียนในอนาคต

2.3.4 ระบบการเงินในประเทศอินโดนีเซีย

ระบบการเงินของอินโดนีเซียมีธนาคารกลางคือ Bank Indonesia ซึ่งเป็นผู้กำกับดูแล สถาบันการเงินทั้งหมดในประเทศโดยสถาบันการเงินแบ่งออกเป็นกิจการธนาคาร และกิจการที่ไม่ใช่ธนาคาร ในจำนวนนี้มีธนาคารพาณิชย์มากถึง 120 ธนาคาร ประกอบด้วยธนาคารของรัฐ 4 ธนาคาร และธนาคารเอกชน 116 ธนาคาร ทั้งนี้ทรัพย์สินของสถาบันการเงินทั้งหมดถึงร้อยละ 82.7 เป็นของธนาคารพาณิชย์ ภาคการธนาคารของอินโดนีเซียมีการปรับตัวขึ้นจากการเข้ามา ดูแลความพอเพียงของเงินกองทุน โดยธนาคารกลาง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน แต่การพัฒนาทางการเงินในภาพรวมของอินโดนีเซียยังคงมีปัญหา อันมีสาเหตุหลักจากการที่ ประชากรส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้าถึงการให้บริการทางการเงินในระบบได้ อีกทั้งยังมีสัดส่วน สินเชื่อต่อ GDP ต่ำเมื่อเทียบกับ

ประเทศในเอเชียด้วยกัน นอกจากนี้กฎหมายเกี่ยวกับการดำเนิน กิจกรรมธนาคารของประเทศ อินโดนีเซียยังมีความเสียเปรียบต่อประเทศอื่นๆ ในด้านการจำกัดการ เปิดสาขา และให้บริการบาง ประเภทของธนาคารต่างชาติอีกด้วย ดังนั้นภาคธนาคารของ อินโดนีเซียยังมีความจำเป็นจะต้อง ปรับปรุงความเข้มแข็งและความสามารถในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สอดคล้องกับการ เติบโตทางเศรษฐกิจในอนาคต

2.3.5 ระบบการเงินในประเทศสิงคโปร์

สิงคโปร์ถือเป็นหนึ่งในศูนย์กลางด้านการเงินประเทศหนึ่งของโลก ซึ่งมีการค้าเงิน ในตลาด แลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศสูงเป็นอันดับ 4 ของโลก และมีบริษัทระหว่างประเทศถึง กว่า 7,000 บริษัทมีสาขาสำนักงานในสิงคโปร์ สถาบันการเงินในสิงคโปร์ประกอบด้วย ธนาคาร ธุรกิจ ประกัน ตัวกลางทางการเงินในตลาดทุน ที่ปรึกษาทางการเงิน และตลาดหลักทรัพย์ ทั้งนี้ สถาบัน การเงินทั้งหมดจะถูกกำกับดูแลโดย The Monetary Authority of Singapore (MAS) เพื่อกำหนด นโยบายและทิศทางการเงินของประเทศ ธนาคารในสิงคโปร์ถูกแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือธนาคาร พาณิชย์ ธนาคารเพื่อธุรกิจขนาดใหญ่ และสำนักงานตัวแทนของต่างประเทศ โดยมีลักษณะการทำงาน แบบเป็นธนาคารสาขา ในสถาบันการเงินทั้งหมด ธนาคารพาณิชย์เป็น สถาบันการเงินที่มีทรัพย์สินสูง ที่สุดคิดเป็นร้อยละ 77.3 และมีจำนวนถึง 120 ธนาคาร เป็น ธนาคารท้องถิ่น 3 ธนาคาร และธนาคาร ต่างชาติถึง 117 ธนาคาร ซึ่งในจำนวนนี้มี 27 ธนาคารที่ เป็นธนาคารเต็มรูปแบบซึ่งสามารถประกอบ ธุรกิจต่างๆได้เหมือนกับธนาคารพาณิชย์ในประเทศ ส่งผลให้เกิดการแข่งขันที่สูงขึ้น และเป็นปัจจัยทำ ให้ธนาคารท้องถิ่นมีความแข็งแกร่งในการสร้าง สินค้าทางการเงินให้ทัดเทียมธนาคารจากประเทศที่มี พัฒนาการทางการเงินสูงระดับโลกได้ ภาคธนาคารของสิงคโปร์จัดว่ามีความแข็งแกร่งในระดับต้นๆ ของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก โดยเป็น กิจกรรมหลักของระบบการเงินในสิงคโปร์ และมีความพร้อมจะก้าว ขึ้นเป็นกลุ่มธนาคารที่แข็งแกร่ง ที่สุดในโลก ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากการเติบโตอย่างต่อเนื่องของ เศรษฐกิจ เสถียรภาพทาง การเมือง นโยบายภาษี กฎหมายที่เหมาะสม ความโปร่งใส และการกำกับ ดูแลที่ได้รับการยอมรับ ในระดับต้นๆของโลก

2.3.6 ระบบการเงินในประเทศเวียดนาม

ธนาคารกลางของเวียดนามคือ State Bank of Vietnam (SBV) ทำหน้าที่กำหนด อัตราแลกเปลี่ยน ออกธนบัตร กำหนดนโยบายการเงิน เป็นแหล่งกู้เงินให้สถาบันการเงิน จัดหาเงินทุน ให้รัฐบาล และเป็นผู้กำกับดูแลสถาบันการเงินอื่นๆทั้งหมด การแข่งขันของสถาบันการเงินในเวียดนาม มี ความรุนแรงมากขึ้นจากการเปิดเสรีตามพันธสัญญาขององค์การการค้าโลกในปีพ.ศ. 2552 ส่งผลให้ ธนาคารจากต่างชาติได้รับอนุญาตให้เข้ามาลงทุนในเวียดนามมากขึ้น อีกทั้งไม่จำกัด การเปิดสาขาใน เวียดนาม สถาบันการเงินในเวียดนามสามารถแบ่งได้ดังนี้คือ สถาบันการเงินที่ เป็นของรัฐ มีทั้งหมด 6

ธนาคารเพื่อใช้เป็นเครื่องมือส่งผ่านมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจต่างๆของรัฐ ธนาคารพาณิชย์ท้องถิ่น มีทั้งหมด 37 ธนาคาร ธนาคารร่วมทุนกับต่างชาติมีทั้งหมด 5 ธนาคาร สาขาของธนาคารจากต่างชาติ มีทั้งหมด 48 สาขา สำนักงานตัวแทนของธนาคารต่างชาติ มีทั้งหมด 48 สาขา นอกจากนี้ยังมีบริษัทเงินทุนจำนวน 17 แห่ง และบริษัทเงินทุนจำนวน 13 แห่ง ในจำนวนสถาบันการเงินทั้งหมดธนาคารพาณิชย์มีทรัพย์สินรวมสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 96.70 ของ ทรัพย์สินรวมทั้งหมด

2.4 อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพทางการเงิน

2.4.1 อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Asset: ROA)

Return on Asset คือการดูว่าบริษัทมีการนำเอาสินทรัพย์ ไปสร้างรายได้ หรือใช้ให้เกิดประโยชน์ได้แค่ไหน โดยที่สินทรัพย์ทั้งหมด (Total Asset) ของบริษัทนั้น ประกอบไปด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนทุนที่เกิดจากการลงเงินของผู้ถือหุ้น (Equity) และส่วนหนี้สินที่เกิดจากการกู้ยืม (Liability)

2.4.1.1 การคำนวณ Return on Asset

$$ROA\% = \frac{\text{Net Income}}{\text{Total Assets}} \times 100$$

2.4.1.2 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการหาความสัมพันธ์ของ Return on Asset และ ปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค

ที่ผ่านมา มีงานวิจัยหลากหลายงานที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคและความพร้อมทางด้านการเงินของธนาคารพาณิชย์ หรือผลการดำเนินงานของบริษัท

(1) **Gross Domestic Product:** Dietsch & Lazano-Vivas (2000) ได้ศึกษาผลการดำเนินงานของธนาคารในประเทศฝรั่งเศสและสเปน พบว่า GDP มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับ ROA เนื่องจากประเทศส่วนใหญ่ที่มี GDP สูงจะมีระบบการเงินภายในประเทศที่ค่อนข้างเสถียร ซึ่งเอื้อต่อการดำเนินงานและการสร้างกำไรของธนาคารพาณิชย์ McNamara & Duncan (1995), Athanasoglou, Sophocles & Matthaios (2005), Kablan (2007) และ Qinhua & Meiling (2014) ต่างมีความเห็นตรงกันว่า GDP ที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ ROA ของธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากการพัฒนาที่ดีขึ้นของประเทศ ที่สะท้อนผ่านการเพิ่มขึ้นของ GDP เป็นการส่งสัญญาณว่าภาคเอกชนต้องพึ่งพาแหล่งเงินทุน และบริการของธนาคารพาณิชย์ที่จะเข้ามาอำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกิจ

(2) Inflation Rate: สำหรับงานวิจัยที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของอัตราเงินเฟ้อ (Inflation Rate) ต่ออัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (Return on Asset) เช่น Syafri (2012) งานศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างธนาคารพาณิชย์ในประเทศอินโดนีเซีย ได้สรุปผลว่า Inflation Rate มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความสามารถในการทำกำไรที่วัดด้วย ROA อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยที่ถูกจัดทำขึ้นในเวลาต่อมา ได้แก่ Kanwal & Nadeem (2013) ที่ได้ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างของธนาคารประเทศปากีสถาน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ความเห็นว่า ความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามดังกล่าว เกิดขึ้นจากเมื่อประเทศมี Inflation Rate ที่สูงขึ้น ทำให้ธนาคารมีหนี้สูญมากขึ้น รวมไปถึงการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายต่างๆ จึงทำให้ผลกำไรหรือ ROA ของธนาคารต่ำลง ทั้งนี้มีงานวิจัยบางชิ้นที่มีข้อสรุปในทิศทางตรงข้าม Gizycki (2001), Chan & Karim (2010), Marak & Chaipoopirutana (2014) และ Qinhua & Meiling (2014) ซึ่งศึกษาในกลุ่มตัวอย่างธนาคารประเทศออสเตรเลีย ธนาคารในภูมิภาคเอเชีย และธนาคารในประเทศจีนตามลำดับ ได้สรุปผลวิจัยและให้ความเห็นว่า Inflation Rate และ ROA มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากเมื่อประเทศเกิดสถานการณ์เงินเฟ้อ ในส่วนของภาคธุรกิจจะเกิดการหมุนเวียนของเงินทุน การจับจ่ายใช้สอย การลงทุน ซึ่งทำให้เกิดอุปสงค์ของเงินทุน และเกิดการกู้ยืมซึ่งจะก่อให้เกิดกำไรของธนาคารพาณิชย์

(3) Trading Volume: Chan & Karim (2010) ศึกษาเกี่ยวกับธนาคารพาณิชย์ในภูมิภาคเอเชีย ได้สรุปผลว่า หากการเปิดกว้างทางการค้า (Trade Openness) ของประเทศมากขึ้นจะสามารถส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ ได้ 2 ลักษณะ ได้แก่ Trade จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ ROA หรือการเพิ่มขึ้นของการเปิดกว้างทางการค้าระหว่างประเทศ จะมีส่วนช่วยสนับสนุนการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากปริมาณการค้าที่มากขึ้นหมายถึงการใช้บริการของธนาคารเช่น การกู้เงินไปลงทุน การทำสัญญาซื้อขายผ่านธนาคาร ที่มากขึ้น อันจะนำไปสู่ผลประกอบการที่ดีขึ้น แต่ในทางกลับกัน Trade อาจส่งผลในด้านลบต่อ ROA เนื่องจากการเปิดกว้างทางการค้าจะนำมาซึ่งสภาวะการแข่งขันที่มากขึ้น ทำให้ธนาคารมีความเสี่ยงด้านราคา นอกจากนี้การที่ประเทศมีการค้า และมีสัดส่วนรายได้จากต่างประเทศมาก จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศมีความเปราะบาง หรืออ่อนไหวต่อสภาวะเศรษฐกิจ หรือการให้ความร่วมมือทางการค้าของประเทศคู่ค้าสูง

(4) Interest Rate: Chan & Karim (2010) กล่าวว่า Interest Rate มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ ROA ของธนาคารพาณิชย์ โดยมีการขยายความว่า ถึงแม้ว่าธุรกิจทั่วไปจะได้รับผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของ Interest Rate ที่ทำให้กำไรของบริษัทลดลง แต่สำหรับธนาคารพาณิชย์นั้น การเพิ่มขึ้นของ Interest Rate เป็นช่องทางที่ธนาคารจะสามารถเรียกเก็บ

ดอกเบี้ยเงินกู้ ซึ่งเป็นรายได้หลักของธนาคารในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับวงเงินกู้ นอกจากนี้ งานวิจัยในเวลาต่อมาของ Kanwal & Nadeem (2013) ได้ให้ข้อสรุปที่สอดคล้องกันสำหรับ กรณีศึกษาของธนาคารในประเทศ ปากีสถาน

(5) Financial Market Development: งานวิจัยของ Chan & Karim (2010) ได้สรุปความสัมพันธ์ของการพัฒนาของตลาดเงิน โดย ณ ที่นี้หมายถึงการพัฒนาของตลาดหุ้น กับ ROA ของธนาคารพาณิชย์ว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยการเติบโตของตลาดเงิน จะเป็นแรงผลักดันให้ธนาคารพาณิชย์พัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ มาถึงจุดลูกค้า เนื่องจากตลาดหุ้นถือเป็น คู่แข่งทางอ้อมของธนาคาร ยกตัวอย่างเช่น การระดมทุนของบริษัทผ่านการออกหลักทรัพย์ ซึ่งมี ต้นทุนที่ต่ำกว่าการกู้เงินจากธนาคาร ทั้งนี้แรงผลักดันจากการแข่งขันดังกล่าว จะเป็นตัวขับเคลื่อน ประสิทธิภาพในการดำเนินงานและการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์

(6) Technology: งานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาของ เทคโนโลยีสารสนเทศ กับ ROA ของธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่ จะใช้ข้อมูล Mobile Cellular Subscriptions และ Fixed Broadband Subscriptions เป็นตัวชี้วัดการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี ของประเทศ Qureshi (2014) กล่าวว่า Technology จะเป็นตัวช่วยในการเข้าถึงลูกค้าของธุรกิจ โดย เป็นเครื่องมือทางการตลาดที่ทรงพลังและมีต้นทุนที่ต่ำ นอกจากนี้ Technology ยังมีส่วนช่วยในการ ดำเนินงาน เช่นการบริหารต้นทุน การอำนวยความสะดวกในระดับปฏิบัติการ เป็นต้น ถนน โภค ทรัพย์ (2559) กรรมการผู้จัดการใหญ่ ธนาคารไทยพาณิชย์ กล่าวถึงแนวโน้มของอุตสาหกรรมธนาคาร ในอนาคตว่า จะเข้าสู่ Digital Revolution อย่างเต็มรูปแบบ นอกจากนั้น ทองอุไร ลิ้มปิติ (2559) รอง ผู้ว่าการด้านเสถียรภาพสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้เสริมว่า กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจ แบบเดิมๆเริ่มได้ผลลดลง เศรษฐกิจโลกไม่มีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวที่ชัดเจน จึงเป็นจังหวะที่ไทย ควรจะ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจด้วย Digital Economy ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญในการยกระดับความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศผ่านทางเทคโนโลยี เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ เพิ่ม ประสิทธิภาพในการผลิตด้วยการลดต้นทุน รวมทั้งแก้ไขปัญหาขาดแคลนแรงงานตลอดจนเทคโนโลยี จะเข้ามาช่วยขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศผ่าน e-commerce เพราะเพิ่มช่องทางเข้าถึงลูกค้าทาง ออนไลน์ ช่วยให้สามารถทำธุรกิจได้ครบวงจร ธุรกิจยุคใหม่ต้องมี Economies of Speed เพราะคู่แข่ง มีอยู่ได้ทุกที่ทั่วโลก งานวิจัยเกี่ยวกับ Generation Y ของ ณัฐวุฒิ ศรีศักดิ์ (2540) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าการทำธุรกิจโดยใช้ Technology เป็นสื่อกลางระหว่างองค์กรและกลุ่มเป้าหมายนั้นเป็นสิ่งที่น่าสนใจ เนื่องจากการเข้าถึงด้วย Technology นั้นสอดคล้องกับลักษณะการดำเนินชีวิตของ Generation Y

2.4.2 อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (Capital Adequacy Ratio: CAR)

ธนาคารต่างๆ ต้องมีการดำรงเงินทุนให้เพียงพอเพื่อความมั่นคง และความน่าเชื่อถือของธนาคาร โดยเฉพาะเมื่อเกิดเหตุการณ์ เช่น การลดลงของมูลค่าสินทรัพย์ของธนาคารลดลง ธนาคารจะต้องทำให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ผู้ฝากเงินและเจ้าหน้าที่ของธนาคาร

CAR เป็นอัตราส่วนที่วัดเปรียบเทียบระหว่างการดำรงเงินกองทุนของธนาคารเปรียบเทียบกับสินทรัพย์เสี่ยงที่ธนาคารมี ซึ่งในการวิเคราะห์ CAR ธนาคารพาณิชย์ได้มีการกำหนดความหมายของเงินกองทุน (Total Capital) คือ เงินกองทุนชั้นที่ 1 (Core Capital) รวมกับเงินกองทุนชั้นที่ 2 (Supplementary Capital)

2.4.2.1 การคำนวณ Capital Adequacy Ratio

$$\text{CAR}\% = \frac{\text{Tier 1 Capital} + \text{Tier 2 Capital}}{\text{Risk Assets}} \times 100$$

2.4.2.2 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ การหาความสัมพันธ์ของ Capital

Adequacy Ratio และปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค

(1) **Gross Domestic Product:** Shaddady & Moore (2015) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ CAR ของธนาคารในกลุ่มประเทศส่งออกน้ำมัน และสรุปผลว่า การเพิ่มขึ้นของ GDP จะทำให้ธนาคารมีอัตราส่วน CAR ต่ำลง เนื่องจาก GDP ที่สูงขึ้น สะท้อนถึงโอกาสที่เพิ่มขึ้น และความเสี่ยงทางเศรษฐกิจที่ลดลง ส่งผลความจำเป็นในการดำรงเงินกองทุนลดต่ำลง เช่นเดียวกันกับงานวิจัยของ Blum & Hellwig (1995) และ Mili & Sahut (2016) ที่สรุปผลว่า GDP และ CAR ของธนาคารพาณิชย์มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากการพัฒนาของเศรษฐกิจที่สะท้อนผ่านตัวเลข GDP จะเป็นตัวส่งสัญญาณ ว่ากิจการมีความเสี่ยงต่ำลง ธนาคารจึงสามารถลดสัดส่วนเงินส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงลงได้

(2) **Inflation Rate:** Shaddady & Moore (2015) สรุปผลการวิจัยว่า Inflation Rate มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับ CAR โดยให้เหตุผลว่า Inflation Rate ที่สูงขึ้น จะเป็นตัวส่งสัญญาณให้นักลงทุนคาดหวังผลตอบแทนที่มากขึ้น ซึ่งแสดงว่าธนาคารจะต้องแบกรับภาระต้นทุนทางการเงินที่เพิ่มขึ้น ซึ่งการแก้ไขปัญหาคือการนำเงินไปหมุน หรือลงทุน เพื่อสร้างมูลค่าให้แก่ธุรกิจ จึงเป็นผลทำให้เงินส่วนที่กักไว้เป็นเงินกองทุนลดต่ำลง

(3) **Interest Rate:** Mili & Sahut (2016) ให้ความเห็นตรงกับ Shaddady & Moore (2015) ว่า Interest Rate กับ CAR ของธนาคารควรมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกัน เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของ Interest Rate จะมีผลกระทบต่อความสามารถในการชำระ

หนี้ของลูกหนี้ธนาคาร ซึ่งความเสี่ยงที่เกิดขึ้นนี้ จะเป็นสิ่งที่ทำให้ธนาคารมีความจำเป็นต้องดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น

2.4.3 อัตราส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan Ratio: NPL)

สินเชื่อของธนาคารจะถูกจัดชั้นหรือแยกกลุ่มอยู่เป็นระยะ โดยพิจารณาจากการผิดนัด หรือหยุดชำระหนี้ ลูกหนี้สินเชื่อที่หยุดชำระหนี้จะกระทบต่อรายได้ และกำไรของธนาคาร เพราะ ดอกเบี้ยรับจากสินเชื่อเป็นรายได้หลักของธนาคาร สินเชื่อเหล่านี้เรียกว่า “สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้” หรือ Non-Performing Loans ซึ่งธนาคารจะนำหนี้ส่วนนี้ มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับ สินเชื่อรวมเพื่อหาตัวเลขสัดส่วนแสดงคุณภาพของสินเชื่อ หรือสินทรัพย์ส่วนใหญ่ที่ธนาคารมี โดยหากอัตราส่วนนี้สูง จะแสดงว่า ธนาคารมีสินเชื่อด้อยคุณภาพมากขึ้น และยังคงเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลจัดการเพิ่มขึ้นด้วย

2.4.3.1 การคำนวณ NPL Ratio

$$\text{NPL Ratio\%} = \frac{\text{Non - Performing Loans}}{\text{Total Loans}} \times 100$$

2.4.3.2 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ การหาความสัมพันธ์ของ NPL Ratio และ ปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค

(1) **Gross Domestic Product:** Ramon (2012) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคและธนาคารในภูมิภาคเอเชีย กล่าวว่า GDP มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราส่วน NPL ของธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากการลดลงของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ จะนำไปสู่การลดลงของการหมุนเวียนของกระแสเงิน ในทั้งภาคครัวเรือนและภาคเอกชน หรือหากมองในทางกลับกัน ตัวเลข GDP ที่ลดลงนั้น เป็นผลมาจากการลดลงของรายได้ภาคครัวเรือนและภาคเอกชน ซึ่งจะส่งกระทบในด้านลบกับความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม เป็นผลทำให้ธนาคารมีอัตราส่วน NPL ที่สูงขึ้น Baholi, Dika & Xhabija (2015) ศึกษาธนาคารพาณิชย์ในแอลเบเนียให้ผลการวิจัยที่สอดคล้องกันว่า เมื่อระดับของ GDP สูงขึ้น จะส่งผลให้ NPL ของธนาคารลดลง เนื่องจากการเติบโตของเศรษฐกิจ สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของภาคธุรกิจที่ดีขึ้น รวมไปถึงความสามารถในการชำระหนี้ที่ดีขึ้นนั่นเอง

(2) **Household Consumption Expenditure:** Mileris (2014) ทำงานวิจัยศึกษากลุ่มธนาคารพาณิชย์ในสหภาพยุโรปได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้จ่ายของภาคครัวเรือน หรือ Household Consumption Expenditure และ NPL ของธนาคารว่า ปัจจัยทั้งสอง

ตัวแปรมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นของภาคครัวเรือน จะสามารถอนุมานได้ว่าประชาชนมีรายได้ และสถานะทางการเงินที่ดีขึ้น ส่งผลให้มีความสามารถในการชำระคืนเงินกู้ ระดับ NPL ของธนาคารจึงลดต่ำลง

(3) Exchange Rate: ผลงานวิจัยของ Ramon (2012) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนมักนำมาซึ่งผลเสีย และความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ เช่นการถดถอยของสภาวะทางเศรษฐกิจ ความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ การลดลงของส่วนของผู้ถือหุ้น ปริมาณหนี้สินที่กู้ยืมจากต่างประเทศที่เพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงของ Exchange Rate จึงมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับ NPL ของธนาคารพาณิชย์

(4) Unemployment Rate: Messai & Jouini (2013) ศึกษาธนาคารพาณิชย์ในประเทศกรีซ สเปน และอิตาลี และ Mileris (2014) ศึกษาธนาคารในกลุ่มสหภาพยุโรป ให้ผลการวิจัยที่สอดคล้องกันว่า การเพิ่มขึ้นของ Unemployment Rate จะกระทบต่อ NPL ของธนาคารในทางบวก เนื่องจาก Unemployment Rate ที่เพิ่มขึ้น แสดงถึงรายได้และความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าที่ลดลง

(5) Export Value: Mileris (2014) กล่าวว่า NPL ของธนาคารและ Export Value ของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งผู้วิจัยได้ให้คำอธิบายเสริมว่า การเพิ่มขึ้นของการส่งออกนั้น ถึงแม้ว่าจะทำให้มีรายได้เข้าประเทศ แต่ก็จะทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นของการต้องการใช้เงินทุน ซึ่งจำนวนเงินกู้ยืมที่เพิ่มขึ้นตามการส่งออกของประเทศ ก็จะทำให้เพิ่มความเสี่ยงในการผิดนัดชำระหนี้ให้กับธนาคารเช่นเดียวกัน

(6) Interest Rate: งานวิจัยของ Ramon (2012) และ Baholi, Dika & Xhabija (2015) ให้ผลลัพธ์ที่ตรงกันสำหรับการศึกษาธนาคารพาณิชย์ในเอเชีย และธนาคารพาณิชย์ในประเทศแอลเบเนีย ว่า Interest Rate มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับ NPL ของธนาคาร เนื่องจาก Interest Rate ที่เพิ่มสูงขึ้นจะทำให้ต้นทุนในการกู้ยืมเงินสูงขึ้น ส่งผลให้มีการผิดนัดชำระหนี้ และทำให้ NPL ของธนาคารพาณิชย์สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

3.1 บทนำ

งานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคและความพร้อมทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ในภูมิภาคอาเซียน เป็นงานศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการประเมินความพร้อมทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน จะวัดผ่านอัตราส่วนทางการเงิน ทั้งหมด 3 ตัวคือ Return on Asset, Capital Adequacy Ratio และ Non-Performing Loan Ratio เพื่อวัดความพร้อมทั้งหมด 3 เรื่อง ได้แก่ Profitability, Risk Profile และ Asset Quality ตามลำดับ หลังจากนั้นจะนำอัตราส่วนดังกล่าว มาหาความสัมพันธ์กับปัจจัยมหภาคของแต่ละประเทศที่ธนาคารดำเนินงานอยู่ สุดท้ายผู้วิจัยจะทำการสรุปผล และจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อธนาคารพาณิชย์จะนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการวางแผนกลยุทธ์ของธนาคารต่อไป

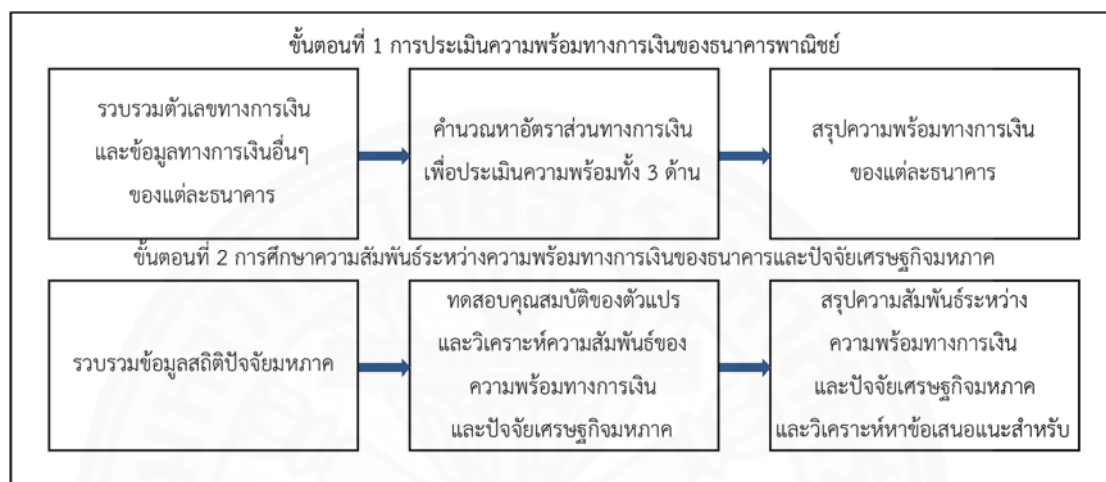
3.2 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ทั้งหมด ซึ่งได้แก่

- (1) งบการเงิน (Financial Statement) และข้อมูลทางการเงินจากฐานข้อมูล BANKSCOPE World Banking Information Source
- (2) รายงานประจำปี (Annual Report) ของแต่ละธนาคาร
- (3) สถิติปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค World Development Indicators จากฐานข้อมูล Databank ของ World Bank
- (4) บทความ รายงานวิจัย เอกสาร เว็บไซต์ บล็อกที่เกี่ยวข้อง สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเครือข่ายสังคมออนไลน์ต่างๆ

3.3 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

เพื่อให้การวิจัยเป็นไปอย่างมีระบบ และบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย และสามารถสรุปออกมาเป็นแผนภาพได้ดังนี้



ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

3.3.1 ขั้นตอนที่ 1 การประเมินความพร้อมทางการเงินของธนาคารพาณิชย์

3.3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ธนาคารพาณิชย์ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ โดยศึกษาเฉพาะธนาคารพาณิชย์ที่ติดอันดับ Banking 500 ในปี 2015 ตามการจัดอันดับของ Brand Finance ของสหราชอาณาจักร ทั้งนี้มีธนาคารพาณิชย์จากภูมิภาคอาเซียนติดอันดับทั้งหมด 31 แห่ง ได้แก่ธนาคารจากประเทศอินโดนีเซีย สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ เวียดนาม และไทย

ตารางที่ 3.1 รายชื่อธนาคารพาณิชย์ในกลุ่มตัวอย่างการศึกษาวิจัย

	Bank	Country
1	Bank Mandiri	Indonesia
2	Bank Negara Indonesia	
3	Bank of Danamon	
4	BCA	
5	BRI	
6	Panin Bank	

ตารางที่ 3.1 รายชื่อธนาคารพาณิชย์ในกลุ่มตัวอย่างการศึกษาวิจัย (ต่อ)

	Bank	Country
7	Sinar Mas Multiartha	Indonesia
8	AmBank	Malaysia
9	Bank Islam	
10	CIMB	
11	Hong Leong Financial	
12	Maybank	
13	Public Bank	
14	RHB	
15	Banco De Oro Unibank	Philippines
16	Bank of the Philippine Islands	
17	Metrobank	
18	Philippine National Bank	
19	DBS	Singapore
20	OCBC Bank	
21	UOB	
22	Bangkok Bank	Thailand
23	Bank of Ayudhya	
24	Government Savings Bank	
25	Kasikornbank	
26	Krung Thai Bank	
27	Siam Commercial Bank	
28	Thanachart	
29	TMB Bank	
30	Vietcombank	Vietnam
31	Vietnam Bank for Industry and Trade	

3.3.1.2 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการประเมินความพร้อมทางด้านการเงิน

(1) งบการเงิน (Financial Statement) ของแต่ละธนาคารในอาเซียน
จากฐานข้อมูล Bankscope

(2) ข้อมูลทางการเงิน และการดำเนินงานอื่นๆ จากรายงานประจำปี
(Annual Report) ของแต่ละธนาคาร

ทั้งนี้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนความพร้อมทางการเงิน
และปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค ผู้วิจัยจะใช้ข้อมูลย้อนหลังทั้งหมดทุกปี ตามฐานข้อมูล Bankscope ส่วน
การสรุปผลอัตราส่วนความพร้อมทางการเงินของแต่ละธนาคาร ผู้วิจัยจะใช้ข้อมูลย้อนหลังเพียง 3 ปี
เพื่อให้ตัวเลขสะท้อนสถานะทางการเงินในปัจจุบันให้มากที่สุด

3.3.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ประเมินความพร้อมทางการเงินจากข้อมูลทางการเงินของธนาคารกลุ่ม
ตัวอย่าง ทั้งหมด 3 ด้านได้แก่ Profitability, Risk Profile และ Asset Quality

ตารางที่ 3.2 การประเมินความพร้อมทางการเงิน

	Indicators	Parameters for Comparison
1	Profitability	Return on Asset (ROA)
2	Risk Profile	Capital Adequacy Ratio (CAR)
3	Asset Quality	Non-Performing Loan Ratio (NPL)

ทั้งนี้ในขั้นตอนของการดึงข้อมูลจากไฟล์ฐานข้อมูล และการคำนวณหา
อัตราส่วนทางการเงินของแต่ละธนาคาร ผู้วิจัยจะใช้โปรแกรม Matlab R2015a ของ Mathworks
ประเทศสหรัฐอเมริกาในการดำเนินงานวิจัย

3.3.1.4 การนำเสนอข้อมูล

นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตาราง Metrics ซึ่งประกอบด้วย ตาราง
อัตราส่วนทางการเงินทั้ง 3 ด้าน ของแต่ละธนาคาร และ ตารางค่าเฉลี่ยอัตราส่วนทางการเงินของแต่ละ
ประเทศ 3 ปีย้อนหลัง

3.3.2 ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินของธนาคาร และปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค

3.3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคที่จะนำมาทำการวิจัย จะเลือกจากประเทศในภูมิภาคอาเซียน ที่มีธนาคารพาณิชย์ ติดอันดับ Banking 500 ในปี 2015 ซึ่งมีทั้งหมด 6 ประเทศ ได้แก่ สิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ เวียดนาม และไทย โดยสำหรับประเทศ กัมพูชา พม่า ลาว และบรูไน ไม่มีธนาคารที่ติดอันดับ

3.3.2.2 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์

(1) ข้อมูลอัตราส่วนทางการเงินที่สะท้อนความแข็งแกร่งทางการเงินของแต่ละธนาคารจากการทำวิจัยในขั้นตอนที่ 1

(2) สถิติปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค World Development Indicators จากฐานข้อมูล Databank ของ World Bank

ทั้งนี้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนความพร้อมทางการเงินและปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค ผู้วิจัยจะใช้ข้อมูลย้อนหลังระหว่างปี 1994-2013 ส่วนการสรุปผลค่าเฉลี่ยปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคของแต่ละประเทศนั้น ผู้วิจัยจะใช้ข้อมูลย้อนหลังเพียง 3 ปี เพื่อให้ตัวเลขสะท้อนสถานะปัจจุบันของประเทศให้มากที่สุด

3.3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

(1) การทดสอบคุณสมบัติของตัวแปร

การทดสอบคุณสมบัติของตัวแปรจะทำการทดสอบทั้งหมด 2 ขั้นตอนคือการทดสอบ Unitroot และการทดสอบ Multicollinearity

(2) การหาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินและปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค

หลังจากที่ได้อัตราส่วนที่สะท้อนถึงความพร้อมทางการเงินของแต่ละธนาคารในขั้นตอนที่ 1 และทดสอบคุณสมบัติของตัวแปรแล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลดังกล่าว มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค ของแต่ละประเทศที่ธนาคารนั้นๆดำเนินงานอยู่ โดยการวัดค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ด้วย Panel Regression Analysis เพื่อระบุความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยจะทำการทดสอบหาความสัมพันธ์ของตัวแปรตามสมการ และรายละเอียดของตัวแปรในสมการ ดังนี้

- สมการที่ 1 ความสามารถในการทำกำไร (Profitability)

$$ROA = \beta_0 + \beta_1gdp + \beta_2infla + \beta_3trade + \beta_4interest + \beta_5fnmkt + \beta_6techm + \beta_7techb$$

ตารางที่ 3.3 ตัวแปรอิสระสมการถดถอย ROA

	Variable	Explanation	Expected Sign	Source
gdp	GDP per Capita	GDP per capita is gross domestic product divided by midyear population. GDP is the sum of gross value added by all resident producers in the economy plus any product taxes and minus any subsidies not included in the value of the products.	+	World Bank national accounts data, and OECD National Accounts data files.
infla	Inflation Rate	Inflation as measured by the consumer price index reflects the annual percentage change in the cost to the average consumer of acquiring a basket of goods and services that may be fixed or changed at specified intervals, such as yearly.	?	International Monetary Fund, International Financial Statistics and data files.
trade	Trading Volume	Trade is the sum of exports and imports of goods and services measured as a share of gross domestic product.	+	World Bank national accounts data, and OECD National Accounts data files.
interest	Interest Rate	The lending interest rate adjusted for inflation as measured by the GDP deflator.	+	International Monetary Fund, International Financial Statistics and data files using World Bank data on the GDP deflator.
fnmkt	Financial Market Development	The value of shares traded is the total number of shares traded, both domestic and foreign, multiplied by their respective matching prices. Measured as a percentage of GDP.	+	World Federation of Exchanges database.

ตารางที่ 3.3 ตัวแปรอิสระสมการถดถอย ROA (ต่อ)

	Variable	Explanation	Expected Sign	Source
techm	Mobile cellular subscriptions	Subscriptions to a public mobile telephone service that provide access to the PSTN using cellular technology. The indicator includes the number of postpaid subscriptions, and the number of active prepaid accounts. Measure as a number of subscription per 100 people.	+	International Telecommunication Union, World Telecommunication/ ICT Development Report and database.
techb	Fixed broadband subscriptions	Fixed subscriptions to high-speed access to the public Internet (a TCP/IP connection), at downstream speeds equal to, or greater than, 256 kbit/s. This includes cable modem, DSL, fiber-to-the-home/building, other fixed (wired)-broadband subscriptions, satellite broadband and terrestrial fixed wireless broadband. This total is measured irrespective of the method of payment. It excludes subscriptions that have access to data communications (including the Internet) via mobile-cellular networks. Measure as a number of subscription per 100 people.	+	International Telecommunication Union, World Telecommunication/ ICT Development Report and database.

- สมการที่ 2 ความเสี่ยง (Risk Profile)

$$CAR = \beta_0 + \beta_1 \text{gdpg} + \beta_2 \text{infla} + \beta_3 \text{interest}$$

ตารางที่ 3.4 ตัวแปรอิสระสมการถดถอย CAR

	Variable	Explanation	Expected Sign	Source
gdpg	GDP growth	Annual percentage growth rate of GDP at market prices based on constant local currency. GDP is the sum of gross value added by all resident producers in the economy plus any product taxes and minus any subsidies not included in the value of the products. It is calculated without making deductions for depreciation of fabricated assets or for depletion and degradation of natural resources.	-	World Bank national accounts data, and OECD National Accounts data files.

ตารางที่ 3.4 ตัวแปรอิสระสมการถดถอย CAR (ต่อ)

	Variable	Explanation	Expected Sign	Source
infla	Inflation Rate	Inflation as measured by the consumer price index reflects the annual percentage change in the cost to the average consumer of acquiring a basket of goods and services that may be fixed or changed at specified intervals, such as yearly.	-	International Monetary Fund, International Financial Statistics and data files.
Interest	Interest Rate	the lending interest rate adjusted for inflation as measured by the GDP deflator.	-	International Monetary Fund, International Financial Statistics and data files using World Bank data on the GDP deflator.

- สมการที่ 3 คุณภาพสินทรัพย์ (Asset Quality)

$$NPL = \beta_0 + \beta_1gdp + \beta_2consump + \beta_3fxrate + \beta_4unemploy + \beta_5export + \beta_6interest$$

ตารางที่ 3.5 ตัวแปรอิสระสมการถดถอย NPL

	Variable	Explanation	Expected Sign	Source
gdp	GDP per Capita	GDP per capita is gross domestic product divided by midyear population. GDP is the sum of gross value added by all resident producers in the economy plus any product taxes and minus any subsidies not included in the value of the products.	-	World Bank national accounts data, and OECD National Accounts data files.
consump	Household final consumption expenditure	Household final consumption expenditure (formerly private consumption) is the market value of all goods and services, including durable products (such as cars, washing machines, and home computers), purchased by households.	-	World Bank national accounts data, and OECD National Accounts data files.

ตารางที่ 3.5 ตัวแปรอิสระสมการถดถอย NPL (ต่อ)

	Variable	Explanation	Expected Sign	Source
fxrate	Official exchange rate	Official exchange rate refers to the exchange rate determined by national authorities or to the rate determined in the legally sanctioned exchange market. It is calculated as an annual average based on monthly averages (local currency units relative to the U.S. dollar).	+	International Monetary Fund, International Financial Statistics.
unemploy	Unemployment rate	Unemployment, total (% of total labor force) Unemployment refers to the share of the labor force that is without work but available for and seeking employment.	+	International Labour Organization, Key Indicators of the Labour Market database.
export	Export value	Export value index (2000 = 100) Export values are the current value of exports (f.o.b.) converted to U.S. dollars and expressed as a percentage of the average for the base period (2000).	+	United Nations Conference on Trade and Development, Handbook of Statistics and data files, and International Monetary Fund, International Financial Statistics.
interest	Interest Rate	the lending interest rate adjusted for inflation as measured by the GDP deflator.	+	International Monetary Fund, International Financial Statistics and data files using World Bank data on the GDP deflator.

การทดสอบคุณสมบัติของตัวแปร และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะใช้โปรแกรม

STATA 17.0

3.3.2.4 การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลโดยสรุป จะอยู่ในรูปแบบของตาราง Metrics แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคของแต่ละประเทศย้อนหลัง 3 ปี นอกจากนั้นในส่วนของผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนความพร้อมทางการเงิน และปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค จะแสดงเป็นตารางค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พร้อมคำบรรยายเชิงพรรณนาสำหรับรายละเอียดของแต่ละตัวแปร

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

4.1 อัตราส่วนแสดงความพร้อมทางการเงิน

จากการรวบรวมสถิติตัวเลขทางการเงินของธนาคารกลุ่มตัวอย่าง สามารถคำนวณอัตราส่วนทางการเงินได้ โดยผู้วิจัยได้สรุปผลค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ของอัตราส่วนแสดงความพร้อมทางการเงิน 3 ปีย้อนหลังของแต่ละธนาคารได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 อัตราส่วนแสดงความพร้อมทางการเงินรายธนาคาร

	Bank	Country	ROA	CAR	NPL
1	Bank Mandiri	Indonesia	2.46	14.99	4.88
2	Bank Negara Indonesia	Indonesia	2.13	16.45	3.50
3	Bank of Danamon	Indonesia	2.43	18.10	3.05
4	BCA	Indonesia	0.57	22.35	n.a.
5	BRI	Indonesia	3.34	16.30	3.14
6	Panin Bank	Indonesia	1.56	17.47	3.45
7	Sinar Mas Multiartha	Indonesia	2.27	n.a.	1.78
8	AmBank	Malaysia	1.53	15.34	2.41
9	Bank Islam	Malaysia	1.15	15.08	1.78
10	CIMB	Malaysia	1.11	15.36	2.89
11	Hong Leong Financial	Malaysia	1.16	15.33	1.42
12	Maybank	Malaysia	1.00	16.53	1.88
13	Public Bank	Malaysia	1.41	14.97	0.74
14	RHB	Malaysia	1.10	15.34	3.06
15	Banco De Oro Unibank	Philippines	1.16	16.85	4.31
16	Bank of the Philippine Islands	Philippines	1.61	14.27	2.51
17	Metrobank	Philippines	1.59	16.77	1.80
18	Philippine National Bank	Philippines	1.27	19.82	5.28
19	DBS	Singapore	1.02	n.a.	1.22

ตารางที่ 4.1 อัตราส่วนแสดงความพร้อมทางการเงินรายธนาคาร (ต่อ)

	Bank	Country	ROA	CAR	NPL
20	OCBC Bank	Singapore	1.07	16.87	0.80
21	UOB	Singapore	1.06	17.48	1.35
22	Bangkok Bank	Thailand	1.34	15.98	2.67
23	Bank of Ayudhya	Thailand	1.12	14.91	3.17
24	Government Savings Bank	Thailand	0.99	10.86	1.10
25	Kasikornbank	Thailand	1.77	15.25	2.48
26	Krung Thai Bank	Thailand	1.09	13.21	3.90
27	Siam Commercial Bank	Thailand	1.90	15.10	2.47
28	Thanachart	Thailand	1.07	14.17	5.01
29	TMB Bank	Thailand	0.50	16.70	5.62
30	Vietcombank	Vietnam	1.05	11.13	2.39
31	Vietnam Bank for Industry and Trade	Vietnam	1.20	n.a.	1.07
		Mean	1.42	15.82	2.70
		S.D.	0.60	2.26	1.35

จะเห็นว่าสำหรับค่า ROA ของธนาคาร BRI หรือ Bank Rakyat Indonesia นั้นจะมีค่าสูงกว่าธนาคารอื่นๆ อยู่ที่ 3.34 โดยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของธนาคารในกลุ่มตัวอย่างกว่า 2.4 เท่า ในขณะที่ธนาคาร BCA ที่ดำเนินกิจการอยู่ในประเทศเดียวกัน กลับมีค่า ROA เฉลี่ยอยู่เพียงแค่ 0.57 ซึ่งเก็บน้อยที่สุดในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 31 ธนาคาร เมื่อพิจารณาค่า CAR หรือสัดส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงนั้น ธนาคาร BCA กลับมีการกันเงินกองทุนในส่วนนี้สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลประกอบการ หรือค่า ROA ของธนาคารที่ค่อนข้างต่ำ สำหรับ NPL นั้น TMB Bank, Thanachart และ Philippine National Bank มีสัดส่วน NPL ที่สูงที่สุดตามลำดับ

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเกตผลลัพธ์จากการเรียงความสามารถในการทำกำไรจะพบว่า ธนาคารที่มีความสามารถในการทำกำไรต่ำที่สุด 3 ลำดับสุดท้ายคือ TMB Bank, BCA และ GSB โดยพบว่า นอกเหนือจากความสามารถในการทำกำไรที่ต่ำ TMB Bank ยังมีสัดส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้สูงที่สุดในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอีกด้วย ส่วนธนาคาร BCA และ GSB ถึงแม้จะมีความสามารถในการทำกำไรที่ต่ำเหมือนกัน แต่ BCA กลับมี CAR ที่สูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่าง โดยในทางตรงกันข้าม GSB กลับมี CAR ที่ต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่าง

นอกจากนั้น ผู้วิจัยได้จับกลุ่มธนาคารตามประเทศ ที่แต่ละธนาคารดำเนินงานอยู่ เพื่อหาค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานของธนาคารแต่ละประเทศ

ตารางที่ 4.2 อัตราส่วนแสดงความพร้อมทางการเงินรายประเทศ

	Country	ROA	CAR	NPL
1	Indonesia	2.11	17.61	3.30
2	Malaysia	1.21	15.42	2.03
3	Philippines	1.41	16.93	3.48
4	Singapore	1.05	17.18	1.12
5	Thailand	1.22	14.52	3.30
6	Vietnam	1.13	11.13	1.73
	Mean	1.35	15.46	2.49

สำหรับการสรุปตัวเลขชี้วัดความพร้อมทางการเงินเป็นรายประเทศจะเห็นว่า สำหรับ ROA ของทั้ง 6 ประเทศ จะมีเพียง 2 ประเทศที่มีค่า ROA สูงกว่าค่าเฉลี่ย ได้แก่ ประเทศ อินโดนีเซีย และ ฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์กลับมีค่าเฉลี่ยของ ROA ต่ำที่สุด อัตราส่วน CAR ของประเทศในกลุ่มตัวอย่างนั้นมีผลลัพธ์ที่ค่อนข้างเกาะกลุ่มใกล้เคียงกัน ยกเว้นประเทศเวียดนาม ซึ่งมี CAR ที่ค่อนข้างต่ำ สำหรับอัตราส่วน NPL ที่สะท้อนถึงคุณภาพของสินทรัพย์จะมีข้อสังเกตคือประเทศ สิงคโปร์ ที่มีค่า NPL ต่ำที่สุด ถึงแม้จะมี ROA ที่ต่ำที่สุดใน 6 ประเทศ ในทางกลับกันประเทศ อินโดนีเซียที่มีค่า ROA สูงที่สุดกลับมีค่า NPL เกือบสูงที่สุด

4.2 ปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค

4.2.1 ค่าเฉลี่ยตัวแปรปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค

สถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิตปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค ของแต่ละประเทศ โดยในการแสดงผล ผู้วิจัยจะใช้ข้อมูลเพียง 3 ปีย้อนหลังมาคิดค่าเฉลี่ย เพื่อให้ตัวเลขสะท้อนถึงสถานการณ์ปัจจุบันของประเทศนั้นๆ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยตัวแปรปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค

Macroeconomic Factors			Countries					
	Variables	Abbreviations	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	Vietnam
1	Household Final Consumption Expenditure (constant LCU in billion)	consump	4,512,251.22	491.13	4,693.99	127.12	4,667.20	1,655,881.24
2	Export Value Index (Y2010 = 100)	export	284.42	232.02	139.29	297.03	331.89	853.69
3	Financial Market Development (% of GDP)	fnmkt	10.36	42.13	15.17	82.44	73.37	8.89
4	Official Exchange Rate (LCU per USD)	fxrate	10,571.03	3.17	43.02	1.26	31.43	20,969.81
5	GDP per Capita (constant 2005 USD)	gdp	1,785.47	7,084.77	1,587.88	37,353.82	3,728.39	1,030.85
6	GDP Growth (annual %)	gdpg	5.54	5.39	6.62	3.59	3.67	5.55
7	Inflation Rate (annual %)	infla	5.70	2.30	3.43	2.64	2.36	6.59
8	Interest Rate (annual %)	interest	7.08	3.41	3.16	4.91	5.37	4.16
9	Fixed Broadband Subscriptions (per 100 people)	techb	1.25	10.01	20.69	27.47	7.57	6.05
10	Mobile Cellular Subscriptions (per 100 people)	techm	121.92	144.96	107.06	155.39	137.26	142.37
11	Trading Volume (% of GDP)	trade	48.84	143.00	62.06	359.66	134.19	163.73
12	Unemployment Rate (% of Total Labor Force)	unemploy	6.20	2.73	7.07	2.87	0.77	2.10

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคด้วยข้อมูล 3 ปีย้อนหลังพบว่า GDP per Capita ของประเทศสิงคโปร์นั้น มีค่าเฉลี่ย 3 ปีย้อนหลังที่สูงที่สุด ทั้งนี้เมื่อพิจารณา Trading Volume ของสิงคโปร์แล้วพบว่า มีค่าที่สูงกว่าประเทศอื่นๆ ทั้งนี้อาจอนุมานได้ว่า ปริมาณการซื้อขายที่มาก นำมาซึ่ง GDP ที่มากขึ้นของประเทศ นอกจากนี้ประเทศสิงคโปร์ยังมี Financial Market Development, Mobile Cellular Subscriptions และ Fixed Broadband Subscriptions ที่สูงที่สุดในกลุ่มประเทศตัวอย่างอีกด้วย ในขณะที่เวียดนามมี GDP per Capita ที่ต่ำที่สุด และมี Inflation Rate ที่สูงที่สุดเช่นเดียวกัน ข้อสังเกตคือ ประเทศเวียดนามนั้น ถึงแม้จะมี Trading Volume ที่ไม่ต่ำมากแต่กลับมี Financial Market Development ที่ต่ำที่สุด

โดยถึงแม้ประเทศสิงคโปร์ถึงแม้จะมี GDP per Capita ที่สูง แต่กลับมีอัตราการเติบโต หรือ GDP Growth ที่ต่ำ โดยประเทศที่มี GDP per Capita ต่ำอย่าง อินโดนีเซียและเวียดนามนั้น เริ่มมีสัญญาณการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น คือมี GDP Growth ที่สูง Inflation Rate และ Interest Rate นั้นค่อนข้างมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน ยกเว้นประเทศไทย ที่มี Inflation Rate ต่ำ แต่มี Interest Rate สูง

ประเทศอินโดนีเซียนั้น มีตัวเลข Household Final Consumption ที่โดดเด่น เนื่องจากปริมาณประชากรในประเทศ ตรงกันข้ามกับสิงคโปร์ซึ่งเป็นประเทศขนาดเล็ก จึงมี Household Final Consumption ที่ต่ำ แต่เมื่อพิจารณาถึง Export Value รายประเทศแล้วพบว่า สิงคโปร์กลับมีมูลค่าการส่งออกที่มากกว่าประเทศใหญ่อื่นๆอย่างอินโดนีเซียรวมไปถึง Unemployment Rate ที่ต่ำกว่าด้วย ทั้งนี้ประเทศไทยมีจุดเด่นของ Unemployment Rate ที่ต่ำกว่าประเทศอื่นๆ

4.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคในสมการ ROA

ตารางที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคในสมการ ROA

	gdp	infla	trade	interest	fnmkt	techm	techb
gdp	1.0000						
infla	-0.3409	1.0000					
trade	0.9206	-0.5046	1.0000				
Interest	0.0760	-0.0949	0.0305	1.0000			
fnmkt	0.7603	-0.5010	0.8031	-0.0274	1.0000		
techm	0.3871	-0.3489	0.3215	-0.0615	0.4553	1.0000	
techb	0.7456	-0.2679	0.6057	-0.0075	0.5972	0.6949	1.0000

จากตารางจะสามารถสรุปได้ว่า Trading Volume และ GDP per Capita มีความสัมพันธ์กันอย่างสูง

(2) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคในสมการ CAR

ตารางที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคในสมการ CAR

	gdp	infla	interest
gppg	1.0000		
infla	-0.4813	1.0000	
interest	0.1804	-0.5584	1.0000

จากตารางจะสามารถสรุปได้ว่า ทั้ง GDP Growth และ Inflation Rate มีความสัมพันธ์แบบแปรผกผันกัน เช่นเดียวกับกับ Inflation Rate และ Interest Rate ทั้งนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรไม่ได้มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

(3) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคในสมการ NPL

ตารางที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคในสมการ NPL

	gdp	consump	fxrate	unemploy	export	interest
gdp	1.0000					
consump	-0.2852	1.0000				
fxrate	-0.3021	0.7414	1.0000			
unemploy	-0.2068	0.5206	0.2851	1.0000		
export	0.0800	0.1449	0.3479	-0.2583	1.0000	
interest	0.0399	-0.0656	-0.1578	-0.0104	-0.1614	1.0000

จากตารางสามารถสรุปได้ว่า ไม่มีตัวแปรอิสระในสมการ NPL ที่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

4.2.3 การทดสอบคุณสมบัติตัวแปร (Unitroot Test)

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะนำตัวแปรในสมการมาทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unitroot Test) เพื่อทดสอบว่าข้อมูลดังกล่าวมีลักษณะนิ่ง (Stationary) เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ย (Mean) และความแปรปรวน (Variance) ที่ไม่คงที่ในแต่ละช่วงเวลาที่แตกต่างกัน เพื่อให้สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในขั้นตอนนี้ต่อไปได้

ในการทดสอบ Unitroot Test ผู้วิจัยทำการทดสอบตัวแปรในโปรแกรม Stata 17.0 ด้วยวิธี The Levin-Lin-Chu Unitroot Test โดยการหาตัวแปรใดมีลักษณะ Non-Stationary ผู้วิจัยจะสร้างตัวแปรการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรนั้นๆ (First Difference Variable) เพื่อใช้เป็นตัวแปรทดสอบ ในการหาความสัมพันธ์แทน

(1) การทดสอบ Unitroot Test ของตัวแปรในสมการ ROA

จากการทดสอบ พบตัวแปรที่มีลักษณะ Non-Stationary 3 ตัวแปรได้แก่ gdp, trade และ techm โดยผู้วิจัยได้สร้างตัวแปรทดแทน ดังนี้

ตารางที่ 4.7 First Difference Replacement จาก Unitroot Test สมการ ROA

Variable	First Different Replacement
gdp	$dgdp_t = gdp_t - gdp_{t-1}$
trade	$dtrade_t = trade_t - trade_{t-1}$
techm	$dtechm_t = techm_t - techm_{t-1}$

(2) การทดสอบ Unitroot Test ของตัวแปรในสมการ CAR

จากการทดสอบ Unitroot Test ของตัวแปรในสมการ CAR ไม่พบตัวแปรที่มีลักษณะ Non-Stationary

(3) การทดสอบ Unitroot Test ของตัวแปรในสมการ NPL

จากการทดสอบ พบตัวแปรที่มีลักษณะ Non-Stationary 3 ตัวแปรได้แก่ gdp, consump และ export โดยผู้วิจัยได้สร้างตัวแปรทดแทน ดังนี้

ตารางที่ 4.8 First Different Replacement จาก Unitroot Test สมการ NPL

Variable	First Difference Replacement
gdp	$dgdp_t = gdp_t - gdp_{t-1}$
consump	$dconsump_t = consump_t - consump_{t-1}$
export	$dexport_t = export_t - export_{t-1}$

หลังจากสร้างตัวแปรทดแทนครบ ผู้วิจัยได้นำตัวแปรที่สร้างขึ้นมาทั้งหมด มาทำการทดสอบ Unitroot Test ด้วย The Levin-Lin-Chu Unitroot Test ซ้ำอีกครั้ง ซึ่งพบว่าตัวแปรทั้งหมดมีลักษณะเป็น Stationary

หลังจากการปรับเปลี่ยนตัวแปรจะได้สมการที่ใช้ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินและปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคใหม่ดังนี้

(1) สมการความสามารถในการทำกำไร

$$ROA = \beta_0 + \beta_1 dgdp + \beta_2 infla + \beta_3 dtrade + \beta_4 interest + \beta_5 fnmkt + \beta_6 dtechm + \beta_7 techb$$

(2) สมการความเสี่ยง

$$CAR = \beta_0 + \beta_1 gdpg + \beta_2 infla + \beta_3 interest$$

(3) สมการคุณภาพสินทรัพย์

$$NPL = \beta_0 + \beta_1 dgdp + \beta_2 dconsump + \beta_3 fxrate + \beta_4 unemploy + \beta_5 dexport + \beta_6 interest$$

4.2.4 การตรวจสอบปัญหา Multicollinearity

Multicollinearity หมายถึงเหตุการณ์ที่ตัวแปรอิสระ ซึ่งในการวิจัยนี้หมายถึงตัวแปรปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคมีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์ (Exact Linear Relationship) ซึ่งในปัจจุบันการวิจัยทั่วไปให้ความหมายรวมไปถึงกรณีที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันสูงด้วย

ผลจากปัญหาการมีตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันสูง จะทำให้ไม่สามารถประมาณค่า Correlation Coefficient ได้โดยโปรแกรม Stata ที่ใช้ในการทำวิจัยจะมีการตัดตัวแปรทิ้ง (Omitted) ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงใช้การพิจารณา Pairwise Correlation ในการตรวจสอบปัญหา Multicollinearity ก่อนการนำตัวแปรไปหาความสัมพันธ์ในขั้นตอน Panel Regression Analysis

(1) การตรวจสอบปัญหา Multicollinearity ในสมการ ROA

$$ROA = \beta_0 + \beta_1 dgdp + \beta_2 infla + \beta_3 dtrade + \beta_4 interest + \beta_5 fnmkt + \beta_6 dtechm + \beta_7 techb$$

ตารางที่ 4.9 การพิจารณา Pairwise Correlation ในสมการ ROA

	dgdp	infla	dtrade	interest	fnmkt	dtechm	techb
dgdp	1.0000						
infla	-0.1555	1.0000					
dtrade	0.1733	0.2557	1.0000				
interest	-0.0298	-0.5584	-0.2818	1.0000			
fnmkt	0.4499	-0.2930	-0.0177	-0.0125	1.0000		
dtechm	0.1494	-0.1257	-0.1106	-0.2338	0.1881	1.0000	
techb	0.3892	-0.2751	-0.1118	0.0010	0.5972	-0.1359	1.0000

(2) การตรวจสอบปัญหา Multicollinearity ในสมการ CAR

$$CAR = \beta_0 + \beta_1 \text{gdpg} + \beta_2 \text{infla} + \beta_3 \text{interest}$$

ตารางที่ 4.10 การพิจารณา Pairwise Correlation ในสมการ CAR

	gdpg	infla	interest
gdpg	1.0000		
infla	-0.4813	1.0000	
interest	0.1804	-0.5584	1.0000

(3) การตรวจสอบปัญหา Multicollinearity NPL

$$NPL = \beta_0 + \beta_1 \text{dgdpg} + \beta_2 \text{dconsump} + \beta_3 \text{fxrate} + \beta_4 \text{unemploy} + \beta_5 \text{dexport} + \beta_6 \text{interest}$$

ตารางที่ 4.11 การพิจารณา Pairwise Correlation ในสมการ NPL

	dgdpg	dconsump	fxrate	unemploy	dexport	interest
dgdpg	1.0000					
dconsump	-0.0864	1.0000				
fxrate	-0.1416	0.6405	1.0000			
unemploy	-0.1012	0.4155	0.2831	1.0000		
dexport	0.2354	0.1266	0.3006	-0.1463	1.0000	
interest	-0.0298	-0.2543	-0.1350	-0.0115	-0.2940	1.0000

จากการตรวจสอบปัญหา Multicollinearity ด้วย Pairwise Correlation จะเห็นว่าตัวแปรที่นำมาทดสอบไม่มีความสัมพันธ์กันสูง หรือมีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ไม่มีปัญหา Multicollinearity

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินและปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค

ในขั้นตอนการหาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ และปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค ผู้วิจัยใช้การประมาณค่า Correlation Coefficient โดยการนำสมการไปทดสอบด้วย Panel Regression Analysis โดยจากการทดสอบด้วย The Hausman Specification Test ได้ผลลัพธ์ว่า การใช้ Panel Regression รูปแบบ Fixed Effect มีความเหมาะสมกว่า การใช้ Panel Regression รูปแบบ Random Effect ทั้ง 3 สมการ ได้แก่สมการ

$$ROA = \beta_0 + \beta_1 dgdp + \beta_2 infla + \beta_3 dtrade + \beta_4 interest + \beta_5 fnmkt + \beta_6 dtrechm + \beta_7 techb$$

$$CAR = \beta_0 + \beta_1 gdpg + \beta_2 infla + \beta_3 interest$$

$$NPL = \beta_0 + \beta_1 dgdp + \beta_2 dconsump + \beta_3 fxrate + \beta_4 unemploy + \beta_5 dexport + \beta_6 interest$$

ได้ผลลัพธ์ดังนี้

ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคและความพร้อมทางการเงิน

Independent Variables	Dependent Variables		
	ROA	CAR	NPL
dgdg	0.0002 (0.0013)		0.0004 (0.0009)
gdpg		0.361 (0.260)	
dconsump			-2.33e-14 (3.15e-14)
fxrate			0.0003 (0.0006)
infla	1.5028*** (0.3337)	0.423** (0.157)	
dtrade	-0.0738 (0.0550)		
interest	1.2713*** (0.2459)	0.607** (0.187)	0.2068 (0.1858)
dexport			-0.0062 (0.1858)
fnmkt	0.0051 (0.0396)		
dtechm	0.7368*** (0.1419)		
dtechb	0.3508** (0.1741)		
unemploy			1.8361** (0.8787)
R-sq : within	0.2223	0.0530	0.0923
between	0.0778	0.0030	0.0005
overall	0.1142	0.0386	0.0008
Prob > F	0.0000	0.0084	0.0047

Notes: The models are estimated using ordinary least squares including bank-specific fixed effects. Figures in parentheses show the standard error of the coefficient estimate. ***, **, * denote significance at the 1, 5 and 10 per cent levels respectively.

4.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง ROA และปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค

$$ROA = \beta_0 + \beta_1 dgdp + \beta_2 infla + \beta_3 dtrade + \beta_4 interest + \beta_5 fnmkt + \beta_6 dtechm + \beta_7 techb$$

จากการทำ Panel Data Analysis พบว่า ตัวแปร infla และ interest มีความสัมพันธ์กับ ROA อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 และ techb มีความสัมพันธ์กับ ROA อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

infla มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับ ROA โดยหาก infla เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ROA จะเปลี่ยนแปลงไป 1.5028 หน่วยในทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 เนื่องจากเมื่อประเทศเกิดสถานการณ์เงินเฟ้อ ในส่วนของภาคธุรกิจจะเกิดการหมุนเวียนของเงินทุน การจับจ่ายใช้สอย การลงทุน ซึ่งทำให้เกิดอุปสงค์ของเงินทุน และเกิดการกู้ยืมซึ่งจะก่อให้เกิดกำไรของธนาคารพาณิชย์

interest มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับ ROA โดยหาก interest เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ROA จะเปลี่ยนแปลงไป 1.2713 หน่วยในทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยการเพิ่มขึ้นของ Interest Rate เป็นช่องทางที่ธนาคารจะสามารถ ฎเรียกเก็บดอกเบี้ยเงินกู้ ซึ่งเป็นรายได้หลักของธนาคารในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น เป็นผลทำให้ ROA ของธนาคารเพิ่มขึ้นด้วย

techb มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับ ROA โดยหาก techb เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ROA จะเปลี่ยนแปลงไป 0.3508 หน่วยในทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 การพัฒนาของเทคโนโลยีที่วัดด้วย Fixed Broadband Subscriptions จะมีส่วนช่วยทำให้ ROA ของธนาคารเพิ่มขึ้น โดย Technology โดยเฉพาะ Internet จะช่วยในการดำเนินงานของธนาคาร เช่นในด้านการตลาด Technology จะช่วยในการเข้าถึงลูกค้า การอำนวยความสะดวก เช่นการเชื่อมโยงฐานข้อมูล Database การเชื่อมต่อกันของระบบ ATM นอกจากนี้ Technology ยังมีส่วนช่วยในการลดต้นทุนการทำงาน เพื่อให้ธนาคารมีกำไรมากขึ้น

4.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง CAR และปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค

$$CAR = \beta_0 + \beta_1 dgdp + \beta_2 infla + \beta_3 interest$$

จากการทำ Panel Data Analysis พบว่า ตัวแปร infla และ interest มีความสัมพันธ์กับ CAR อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

infla มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับ CAR โดยหาก infla เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย CAR จะเปลี่ยนแปลงไป 0.423 หน่วยในทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หากมองในมุมมองของธนาคารเมื่อเกิดเหตุการณ์เงินเฟ้อ จะทำให้เงิน หรือสินทรัพย์ที่ธนาคารถืออยู่มีมูลค่าลดลง ความเสี่ยงที่เกิดจากอัตราเงินเฟ้อนี้ จะทำให้สัดส่วนของเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง หรือ CAR ของธนาคารจึงเพิ่มขึ้น

interest มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับ CAR โดยหาก interest เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย CAR จะเปลี่ยนแปลงไป 0.607 หน่วยในทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 การเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย ทำให้ธุรกิจต่างๆมีต้นทุนในการกู้ยืมเพิ่มขึ้น จึงทำให้ยอดเงินกู้ ซึ่งเป็นรายได้หลักของธนาคารลดลง ความเสี่ยงจากการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยนี้ จึงเป็นเหตุผลทำให้ธนาคารต้องดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มมากขึ้น

4.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่าง NPL และปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค

$$NPL = \beta_0 + \beta_1 dgdp + \beta_2 dconsump + \beta_3 fxrate + \beta_4 unemploy + \beta_5 dexport + \beta_6 interest$$

จากการทำ Panel Data Analysis พบว่า ตัวแปร unemploy มีความสัมพันธ์กับ NPL อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

unemploy มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับ NPL โดยหาก unemploy เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย NPL จะเปลี่ยนแปลงไป 1.8361 หน่วยในทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 การเพิ่มขึ้นของ Unemployment Rate จะกระทบต่อ NPL ของธนาคารในทางบวก เนื่องจาก Unemployment Rate ที่เพิ่มขึ้น แสดงถึงรายได้และความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าที่ลดลง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

เนื้อหาในบทที่ 5 การอภิปรายและสรุปผลการวิจัย จะกล่าวถึงประเด็นสำคัญทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการศึกษาโดยสรุป เนื้อหาที่มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลจากงานวิจัย

5.1.1 ความพร้อมทางการเงินของธนาคาร

ความพร้อมทางการเงินของธนาคารนั้นสามารถมองได้ในหลายมุมมอง โดยงานวิจัยได้มีการพิจารณาถึง ความสามารถในการทำกำไร ความเสี่ยง และคุณภาพของสินทรัพย์ โดยหากมองในเรื่องของความสามารถในการทำกำไรธนาคารพาณิชย์ในประเทศอินโดนีเซียมี ความสามารถในการทำกำไรดีกว่าประเทศอื่นๆ โดยสะท้อนผ่านค่า ROA ที่สูงที่สุด ในทางกลับกัน ประเทศสิงคโปร์ที่มี ROA ต่ำ กลับมีความแข็งแกร่งทางการเงินในเรื่องของคุณภาพสินทรัพย์ที่ดี โดยมีค่า NPL ที่ต่ำที่สุด ส่วนประเทศมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และไทย มีค่า ROA CAR และ NPL ที่ค่อนข้างเกาะกลุ่มใกล้เคียงค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ยกเว้น ฟิลิปปินส์มีจุดอ่อนด้านคุณภาพสินทรัพย์ สุดท้ายธนาคารในประเทศเวียดนาม ผลจากการวิเคราะห์ข้างชี้ว่า ธนาคารมีการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ที่ค่อนข้างเสี่ยงกว่าประเทศอื่นๆในกลุ่มตัวอย่างโดยมีสัดส่วนการดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง หรือ CAR ต่ำที่สุด

5.1.2 ปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค

สำหรับการพิจารณาปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคของด้วยค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี ประเทศสิงคโปร์ มี GDP per Capita สูงที่สุดในกลุ่มประเทศตัวอย่าง โดยนอกจากนี้ยังพบว่า Trading Volume, Financial Market Development และ Technology ของประเทศมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าประเทศอื่นๆอีกด้วย

มาเลเซีย เป็นประเทศที่ค่อนข้างมีความพร้อมเหมือนกับ สิงคโปร์คือ มี Trading Volume การพัฒนาของ Financial Market และการพัฒนาของ Technology โดยเฉพาะจำนวนผู้ใช้งานโทรศัพท์เคลื่อนที่ ในระดับที่ดี

อินโดนีเซียมีจุดเด่นในด้าน Household Consumption Expenditure ที่สูงกว่าประเทศอื่นๆ เนื่องจากประเทศมีจำนวนประชากรมาก ทั้งนี้อินโดนีเซีย มีค่าเฉลี่ยของอัตราดอกเบี้ยที่

สูง และยังคงมีจุดอ่อนในด้านอัตราการจ้างงาน โดยมี Unemployment Rate ที่สูงกว่าประเทศอื่นๆ นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตว่า Indonesia มี Inflation Rate และ Interest Rate ที่ค่อนข้างสูง

ฟิลิปปินส์ถึงแม้จะมี Financial Market Development ที่ต่ำ แต่ประเทศก็มีจุดเด่นในด้านอัตราการเติบโตของ GDP ที่สูงกว่าประเทศอื่น โดยนอกจากนี้ยังมีจุดที่น่าสนใจคือ ฟิลิปปินส์มี Interest Rate ที่ค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในกลุ่มตัวอย่าง

ประเทศไทยมี GDP per Capita และ อัตราการเติบโตของ GDP อยู่ในอันดับกลางๆ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในกลุ่มตัวอย่าง โดยจุดเด่นของประเทศคือ อัตราการว่างงานที่มีระดับต่ำที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ

สุดท้ายประเทศเวียดนาม มี Inflation Rate สูง ซึ่งส่งผลให้ค่าเงินอ่อนและเอื้อต่อการส่งออกของประเทศ Export Value จึงเป็นจุดเด่นอีกสิ่งของประเทศ นอกจากนั้น ประเทศยังมีจุดเด่นเรื่อง Household Final Consumption ที่สูงมาก เป็นรองเพียงแค่ประเทศอินโดนีเซีย

5.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินของธนาคารและปัจจัย

เศรษฐกิจมหภาค

สำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินของธนาคารและปัจจัยเศรษฐกิจมหภาค โดยในกลุ่มตัวอย่างธนาคารใน ASEAN ได้ผลว่า

Interest Rate , Inflation Rate และ Technology มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับ ROA: อัตราดอกเบี้ยและอัตราเงินเฟ้อ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความสามารถในการทำกำไรของธนาคาร โดยการเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อ จะช่วยกระตุ้นปริมาณการกู้ของภาคธุรกิจ ประกอบกับการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย เป็นช่องทางที่ธนาคารจะสามารถเรียกเก็บดอกเบี้ยเงินกู้ ซึ่งเป็นรายได้หลักของธนาคารในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น เป็นผลทำให้กำไรของธนาคารเพิ่มขึ้นด้วย นอกจากนี้ผลวิจัยยังสามารถสรุปได้ว่า จำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่สะท้อนถึงการพัฒนาของเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความสามารถในการทำกำไร โดยเทคโนโลยีมีส่วนช่วยทั้งในด้านการดำเนินงานของธนาคาร เช่นการเพิ่มผลกำไร และช่วยในการบริหารต้นทุนของธนาคารเพื่อเพิ่ม Productivity

Inflation Rate และ Interest Rate มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับ CAR: อัตราเงินเฟ้อมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับ การดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ โดยหากมองในมุมมองของธนาคารเมื่อเกิดเหตุการณ์เงินเฟ้อ จะทำให้เงิน หรือสินทรัพย์ที่ธนาคารถืออยู่มีมูลค่าลดลง ความเสี่ยงที่เกิดจากอัตราเงินเฟ้อนี้ ทำให้ธนาคารต้องมีการดำรงเงินกองทุน เพื่อป้องกันความเสี่ยง กล่าวคือ สัดส่วนของเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง หรือ CAR ของธนาคารจะเพิ่มขึ้นนั่นเอง ส่วนอัตราดอกเบี้ย มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการดำรง

เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคาร โดยการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย ทำให้ธุรกิจต่างๆมีต้นทุนในการกู้ยืมเพิ่มขึ้น จึงทำให้ยอดเงินกู้ ซึ่งเป็นรายได้หลักของธนาคารลดลง ความเสี่ยงจากการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยนี้ จึงเป็นเหตุผลทำให้ธนาคารต้องดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มมากขึ้น

Unemployment Rate มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับ NPL: โดยการเพิ่มขึ้นของอัตราการว่างงาน จะกระทบต่อ NPL ของธนาคารในทางบวก เนื่องจาก อัตราการว่างงานที่เพิ่มขึ้น แสดงถึงรายได้และความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าหนี้ที่ลดลง

5.2 การนำผลการวิจัยไปใช้

5.2.1 รัฐบาลและหน่วยงานรัฐ

รัฐบาลสามารถนำผลวิจัยไปประยุกต์ใช้กับการดำเนินนโยบายของประเทศ โดยสามารถวางกลยุทธ์ให้เอื้อต่อการดำเนินงานของธนาคาร เพื่อดึงดูดให้ธนาคารเข้ามาเปิดสาขา หรือลงทุนในประเทศ จากผลการวิจัยจะเห็นว่า ได้ผลว่าอัตราดอกเบี้ย และการพัฒนาของเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ โดยรัฐบาล อาจให้ความสำคัญในส่วนนี้ เช่นการจัดสรรงบประมาณพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของประเทศ การกำหนดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลาง นอกจากนี้ ธนาคารกลางอาจให้ความสำคัญกับการกำหนดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ซึ่งจะกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยของประเทศ ที่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคาร สุดท้ายรัฐบาลควรให้ความสำคัญกับอัตราการว่างงานของประเทศ เนื่องจาก อัตราการว่างงาน มีผลต่อคุณภาพสินทรัพย์ของธนาคาร โดยปัจจัยต่างๆเหล่านี้ เกณฑ์ที่ธนาคารต่างๆใช้พิจารณาขยายการลงทุนไปในประเทศนั้นๆ

5.2.2 ธนาคารพาณิชย์

ธนาคารพาณิชย์สามารถใช้ผลการวิจัย เป็นแนวทางในการเลือกขยายการลงทุนไปยังประเทศต่างๆ ที่มีปัจจัยมหภาคที่ส่งเสริมความพร้อมทางด้านการเงินของธนาคาร เช่น จากผลการวิจัย ธนาคารจะทราบว่า อัตราดอกเบี้ยและการพัฒนาของเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความสามารถในการทำกำไรของธนาคาร เพราะฉะนั้น ธนาคารอาจไปเลือกลงทุนในประเทศอินโดนีเซีย ที่มีแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยค่อนข้างสูง หรือประเทศสิงคโปร์ที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนำประเทศอื่นอยู่ ส่วนธนาคารที่ต้องการเสริมจุดแข็งทางด้านความปลอดภัยควรไปทิศทางเดียวกันกับความสามารถในการทำกำไรของธนาคาร เพราะฉะนั้น ธนาคารอาจไปเลือกลงทุนในประเทศอินโดนีเซีย ที่มีแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยค่อนข้างสูง หรือประเทศสิงคโปร์ที่มีความก้าวหน้า

ทางเทคโนโลยีนำประเทศอื่นอยู่ ส่วนธนาคารที่ต้องการเสริมจุดแข็งทางการลดความเสี่ยงควรไปลงทุนในประเทศที่มีอัตราเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยสูงเช่น ประเทศเวียดนาม สู้ท้าย หากธนาคารให้ความสำคัญกับคุณภาพของสินทรัพย์ ประเทศไทยจะเป็นตัวเลือกที่ดีที่สุดในการเข้ามาลงทุน เนื่องจากมีอัตราการว่างงานที่ต่ำที่สุดในประเทศในกลุ่มตัวอย่าง

5.3 ข้อจำกัดของงานวิจัย

- (1) การประเมินความพร้อมทางการเงินด้วย ROA CAR และ NPL เป็นเพียงการประเมินความพร้อมในมิติหนึ่ง ซึ่งอาจไม่สามารถสะท้อนถึงความพร้อมของธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด
- (2) ข้อมูลที่ใช้ศึกษาความพร้อมทางการเงินของธนาคารและปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคของแต่ละประเทศ เป็นเพียงข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จึงไม่สามารถเข้าถึงในส่วน of รายละเอียด กลยุทธ์ภายในธนาคาร และนโยบายของแต่ละประเทศได้ทุกประเทศ
- (3) อุปสรรคทางด้านของภาษา โดยข้อมูลในส่วนของประเทศอื่นๆในภาษา เช่น ภาษาเวียดนาม ภาษามาเลย์ ภาษาตากาล็อก และภาษาอินโดนีเซีย ผู้วิจัยไม่สามารถอ่านและทำความเข้าใจได้ โดยการศึกษาเฉพาะภาษาไทย และภาษาอังกฤษ อาจเข้าถึงข้อมูลได้ไม่ครอบคลุม
- (4) เนื่องจากระยะเวลาในการทำวิจัยฉบับนี้ มีค่อนข้างจำกัด จึงศึกษาได้เพียงกลุ่มตัวอย่างธนาคารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของแต่ละประเทศเท่านั้น เนื่องจากมีความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลมากกว่า

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อเนื่อง

งานวิจัยศึกษาเฉพาะความพร้อมทางการเงินเฉพาะธุรกิจธนาคารพาณิชย์ใน ASEAN ซึ่งเป็นธนาคารในตลาดหลักทรัพย์ทั้งสิ้น และใช้แหล่งข้อมูลทุติยภูมิเท่านั้น

ดังนั้นในอนาคต ผู้วิจัยเล็งเห็นว่า นอกจากพาณิชย์ในกลุ่ม ASEAN งานวิจัยต่อเนื่องสามารถขยายขอบเขตการศึกษาให้กว้างยิ่งขึ้นไปในธนาคารพาณิชย์ในภูมิภาคอื่นๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการเข้าไปลงทุนข้ามภูมิภาคของธนาคาร นอกจากนี้ อาจมีการศึกษาจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิเพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อจะได้เข้าถึงในส่วน of รายละเอียด กลยุทธ์ และนโยบายของธนาคาร และประเทศนั้นๆ และเข้าใจความเป็นไปของตัวเลขข้อมูลมากยิ่งขึ้น

ส่วนผลสรุปจากการวิจัยนี้ ยังสามารถนำผลการศึกษาไปศึกษาเพิ่มเติมได้ในหลายกรณี เช่น การศึกษาในลักษณะเดียวกันกับธนาคารในภูมิภาคอื่น หรือการศึกษาในกลุ่มธุรกิจ หรือ อุตสาหกรรมที่แตกต่างออกไป



รายการอ้างอิง

งานวิจัยประเทศไทย

ณัฐวุฒิ ศรีศักดิ์บุญ. (2540). รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการเปิดรับสื่อและพฤติกรรมการบริโภคสินค้าของเจเนอเรชันวายในกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต).
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะนิเทศศาสตร์, สาขาการโฆษณา

บทความภาษาไทย

ญวนน์ โภคทรัพย์., (2559) *Money & Banking Magazine, (February Issue), 33.*

ทองอุไร ลิ้มปิติ., (2559) *Money & Banking Magazine, (February Issue), 55.*

งานวิจัยต่างประเทศ

Athanasoglou, P., Sophocles, N., & Matthaïos, D. (2005). *Bank-specific, industry-specific and macroeconomic determinants of bank profitability* (pp. 3-4). Bank of Greece.

Baholli, F., Dika, I., & Xhabija, G. (2015). Analysis of Factors that Influence Non-Performing Loans with Econometric Model: Albanian Case. *Mediterranean Journal Of Social Sciences, 6*(1).

Blum, J., & Hellwig, M. (1995). The macroeconomic implications of capital adequacy requirements for banks. *European Economic Review, 39*, 739-749.

Chan, S., & Karim, M. (2010). Bank Efficiency and Macro-economic Factors: The Case of Developing Countries. *Global Economic Review, 39*(3), 269-289.

- Dietsch, M., & Lozano-Vivas, A. (2000). How the environment determines banking efficiency: a comparison between French and Spanish industries. *Journal Of Banking And Finance*, 24, 985-1004.
- Gizycki, M. (2006). *The Effect of Macroeconomic Conditions on Bank's Risk and Profitability*. System Stability Department Reserve Bank of Australia.
- Kablan, S. (2007). Measuring bank efficiency in developing countries: the case of WAEMU (West African Economic Monetary Union). In *African Economic Conference "Opportunities and Challenges of Development for Africa in the Global Arena"*. Economic Commission for Africa, Ethiopia.
- Kanwal, S., & Nadeem, M. (2013). The Impact of Macroeconomic Variables on the Profitability of Listed Commercial Banks in Pakistan. *European Journal Of Business And Social Sciences*, 2(9), 186-201.
- Marak, R., & Chaipoopirutana, S. (2014). The Impact of Micro and Macro Environment on Profitability of Technology Companies in Thailand. In *International Conference on Business, Law and Corporate Social Responsibility (ICBLCSR'14)*. Phuket Thailand.
- McNamara, R., & Duncan, K. (1995). Firm performance and macro-economic variables. *School Of Business Discussion Papers BOND University*, 66.
- Messai, A., & Jouini, F. (2013). Micro and Macro Determinants of Non-performing Loans. *International Journal Of Economics And Financial*, 3(4), 852-860.
- Mileris, R. (2014). Macroeconomic Factors of Non-Performing Loans in Commercial Banks. *EKONOMIKA*, 9(1).

- Mili, M., Sahut, J., Trimeche, M., & Teulon, H. (2016). Determinants of the Capital Adequacy Ratio of Foreign Bank's Subsidiaries: The Role of Interbank Market and Regulation. *Research In International Business And Finance*.
- Qinhua, P., & Meiling, P. (2014). The Impact of Macro Factors on the Profitability of China's Commercial Banks in the Decade after WTO Accession. *Open Journal Of Social Sciences*, 2, 64-69.
- Qureshi, R. (2014). *What Are The Environmental Factors That Affect Business?. BAYT*. Retrieved 7 January 2016, from <http://www.bayt.com/en/specialties/q/63135/what-are-the-environmental-factors-that-affect-business/>
- Ramon, J. (2012). *Assessing the Resilience of ASEAN Banking Systems: The Case of the Philippines*. Asian Development Bank.
- Shaddady, A., & Moore, T. (2015). Determinants of Capital Adequacy Ratio in Oil Exporting Countries: Evidence from GCC Commercial Banks. In *Proceedings of the Second Middle East Conference on Global Business, Economics, Finance and Banking (ME15Dubai Conference)*. Dubai.
- Syafri,. (2012). Factors Affecting Bank Profitability in Indonesia. In *The 2012 International Conference on Business and Management 6*. Phuket Thailand: Faculty of Economics of Trisakti University.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวกมลพร ตั้งศักดิ์สถิตย์
วันเดือนปีเกิด	26 ตุลาคม พ.ศ.2535
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2557 : บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการแบบบูรณาการ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ประสบการณ์ทำงาน	Ananda Development Public Company Limited Strategic Planning Internship (2013) Bangkok Bank Public Company Limited Consumer Loan Management Internship (2013) Bangkok Bank Public Company Limited Student Internship Program (2015)